

1. Carlo Acutis

1.1 Život Carla Acutise

Carlo Acutis se narodil 3. května 1991 v Londýně do italské rodiny Andreovi a Antonii Salzano (Gori, 2024). V roce 1990 se vzali a v Londýně pobývali z pracovních důvodů. Otec pracoval ve vedoucí funkci v odvětví podnikových financí a obchodu společnosti *Lazard Brothers*¹ (Acutis, 2013). Carlo byl pokřtěný dne 18. května 1991 v londýnském *Church of Our Lady of Dolours*² (kostele Panny Marie Bolestné) a za kmotry mu šli prarodiče. Ke svému křtu dostal dort ve tvaru beránka, jehož symbol jej provázel celý život. 8. září 1991 se všichni tři přesunuli zpět do italského Milána (Gori, 2024). Carlo se narodil do rodiny nepraktikujících katolíků, ale právě díky jeho zájmu o Boha se jeho rodiče vrátili zpět k víře (Associazione Amici di Carlo Acutis, dále jen AMCA, 2023b; Salzano Acutis, 2024).

Carlo vyrůstal ve velkém domě obklopený kromě milující rodiny také chůvou, zahradníkem, kuchařem a dalšími pomocníky starající se o domácnost. Od malička byl velmi nadaný na komunikaci, ve 3 měsících dokázal říci *táta* a ve 4 měsících *máma*. Jako miminko byl oblíbený i mezi lidmi, kteří k nim standardně nemají příliš vřelý vztah. Od malička v sobě měl cit pro duchovno a potřebu být Bohu nablízku. Jeho polská chůva Beata měla ve velké úctě sv. Jana Pavla II. a ráda si o duchovních tématech s Carlem povídala. Kdykoli byli s rodinou na vycházce, chtěl navštěvovat kostely, které míjeli. Sbíral květiny, tvořil z nich kytice a nosil je Panně Marii. Ve 4 letech šel do mateřské školy, kde to měl rád a byl spokojený v dětském kolektivu. Projevoval se jako mírumilovný chlapec, nikdy neoplácel druhým dětem bití, i když byl nabádán rodiči a chůvou k tomu, aby si jej nenechával líbit. Už v dětství měl své vlastní názory, které si nenechal vymluvit. Takřka celé léto jako malý pobýval s prarodiči v italské vesnici Centola, kde většinu dne trávil u moře. Býval rád s lidmi, uměl s nimi hovořit a spřátelil se tak s celou vesnicí. Když byl Carlo starší, zjevil se mu po smrti jeho dědeček a požádal jej, aby se za něj modlil, protože setrval v očistci. Carlo se po tomto setkání důsledně modlil převážně skrze mši svatou a posléze doplnil modlitby za všechny další, se kterými se v životě kdy potkal (Gori, 2024).

¹ Webové stránky londýnské pobočky *Lazard Brothers* najdeme na této adrese: <https://www.lazard.com/about-lazard/locations/united-kingdom/>. [cit. 2025-05-13].

² Webové stránky *Church of Our Lady of Dolours* najdeme na této adrese: <https://serviteparish.co.uk/>. [cit. 2025-05-13].

Po prvních 3 měsících, kdy studoval základní školu Institutu sv. Karla v Miláně, přestoupil (z důvodu větší blízkosti k domovu) na základní školu *Istituto Marcelline Tommaseo*³ v Miláně pod vedením kongregace marcelínek. Se spolužáky si vytvořil hluboká pouta, i když ne všichni mu rozuměli. V létě rád jezdíval do prázdninového domu v Assisi, což okolí považovalo za zvláštní, protože byla dražší místa, která by podle nich lépe odpovídala jeho postavení ve společnosti. V Assisi se přátelil s Matyášem, Jakubem a také s místními plavčíky, kterým pomáhal čistit bazén. Žádal své rodiče, aby mohl vypomáhat ve stánku s občerstvením, kde by si vydělal vlastní peníze a nemusel tak o ně žádat. Staral se zde také o člověka bez domova, kterého pravidelně navštěvoval. Prosil babičku, aby mu uvařila polévku a ze svých úspor mu k ní vždy přidal jedno euro (Gori, 2024).

První svaté přijímání přijal díky své neobvyklé duchovní vyspělosti a hlubokému přátelství s Ježíšem po schválení již v 7 letech dne 16. června 1998. Od tohoto okamžiku se chtěl denně účastnit mše svaté (AMCA, 2023b) a také se jí účastnil, pokud mu to situace umožnila (ze začátku bylo potřeba, aby jej vždy doprovodil někdo z dospělých). Dle Carlových slov pro něj byla eucharistie dálnicí do nebe. O Bohu rád mluvil se svými přáteli i dalšími lidmi kolem něj. Své oba rodiče opět přivedl k víře a blízké aktivně zval na setkání s Ježíšem na mše svaté. Kladl velkou důležitost také na svátost smíření a nabádal k tomu, aby se k ní pravidelně přistupovalo. Zasvětil se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Měl ve velké úctě Pannu Marii Fatimskou, protože velmi rád rozjímal tajemství, která předala třem pasáčkům a sám se také denně modlil za zemřelé a růženec, jak je nabádala. Svátost biřmování přijal dne 24. května 2003 (Gori, 2024).

Ve 14 letech, tedy ve školním roce 2005/2006, začal navštěvovat klasické lyceum *Istituto Leone XXIII*⁴ (Institut Lva XIII.) v Miláně vedený jezuity. I když bylo studium náročné, věnoval se při něm dobrovolnictví (Gori, 2024). V Miláně pravidelně rozdával s bratry kapucíny ve vývařovně polévku chudým (CheminNeuf NetforGod, 2020) a chodil za nimi do ulic. V zimě jim nosil jídlo z domova a spacáky, které koupil ze svých úspor. Byl velmi vnímavý vůči chudobě a utrpení. Ve volném čase také jako dobrovolník připravoval katechizované na přijetí svátosti biřmování. Byl iniciátorem celé dobrovolnické sekce na škole a na žádost vyučujících vytvořil webové stránky, které popisovaly, koho hledají a jakým projektům se věnují. Mimo to pomáhal i s organizací této dobrovolnické práce a celé

³ Webové stránky školy *Istituto Marcelline Tommaseo* jsou dostupné na adrese <https://www.marcellinetommaseo.it/>. [cit. 2025-04-29].

⁴ Webové stránky školy *Istituto Leone XIII.* jsou dostupné na adrese <https://www.leonexiii.it/>. [cit. 2025-04-29].

léto tvořil za pomoci Adobe Dreamweaver prezentaci nabídek možných dobrovolnictví (Gori, 2024).

Carlo rád hrával na playstationu. Sám si stanovil, že se této aktivitě bude věnovat maximálně jednu hodinu týdně. Měl velkou vášeň pro informatiku a na svůj věk velmi výjimečně znalosti tohoto oboru, mnozí tvrdili až vysokoškolské. Nechtěl být pouze pasivním uživatelem, šlo mu o to, aby nástroje, které používá, znal do hloubky (Gori, 2024). Internetové prezentace byly jeho vášní, protože naplňovaly hlubokou potřebu týkající se hlásání evangelia, kterou cítil (Salzano Acutis, 2024). Kromě školních webových stránek věnujících se dobrovolnictví tak vytvořil také webové stránky o eucharistických zázracích ve světě, které předtím sám vyhledával⁵. Dneska jsou součástí oficiálních webových stránek Carla Acutise⁶, kde jsou uvedeny všechny výstavy, které sám inicioval; mezi ty další patří výstavy Zjevení Panny Marie⁷, Peklo - Očistec - Ráj⁸ a Zjevení andělů a démonů⁹. Výstava Eucharistické zázraky putovala po všech kontinentech a byla přeložena do spousty jazyků. V USA byla ve více než deseti tisíci farnostech, stále putuje a přináší mnoho dobra. Ukázka z takové výstavy je na obrázku 1. “Vytvořit něco jako štafetu lásky je úžasné,” zhodnotila toto dílo Carlova maminka Antonia Salzano Acutis (CheminNeuf NetforGod, 2020).

Obrázek 1: Ukázka z výstavy Eucharistické zázraky (CheminNeuf NetforGod, 2020)

⁵ Webové stránky s eucharistickými zázraky *Miracoli Eucaristici* jsou dostupné na adrese: <https://www.miracolieucaristici.org/index.html>. [cit. 2025-04-29]. Na základě Carlových webových stránek vznikla také kniha *Eucharistické zázraky ve světě* (v češtině vyšla v nakladatelství TV Lux v roce 2023).

⁶ Oficiální webové stránky Carla Acutise *Carlo Acutis - Sito ufficiale*, které odkazují na jednotlivé jím iniciované výstavy, jsou dostupné na adrese: <https://www.carloacutis.com/>. [cit. 2025-04-29]. Na jednotlivých stránkách je vždy v úvodu možné zvolit jazyk stránky a následně stáhnout jednotlivé části výstav ve vysoké kvalitě.

⁷ Webové stránky s výstavou Zjevení Panny Marie jsou dostupné na adrese *The Appeals of Our Lady*: <https://www.apparizionimadonna.org/en/avm/home>. [cit. 2025-04-29].

⁸ Webové stránky s výstavou Peklo - Očistec - Ráj jsou dostupné na adrese *Inferno - Purgatorio - Paradiso*: <https://www.carloacutis.net/InfernoPurgatorioParadiso/>. [cit. 2025-04-29].

⁹ Webové stránky s výstavou Zjevení andělů a démonů jsou dostupné na adrese *Apparizioni di Angeli e Demoni*: <https://www.carloacutis.net/AngeliDemoni/>. [cit. 2025-04-29].

Velmi se zajímal o své bližní. Rád chodil za kuchařem děkovat mu za dobře uvařený oběd. Ve škole byl otevřený přátelství s velkou spoustou dětí a často aktivně navazoval vztahy s těmi, které do kolektivu nezapadly. Neoblíbení žáci to mají ve škole obzvláště těžké - a právě pro takové zde byl Carlo. Sám se s nimi přátelil a také jim pomáhal se sblížit s ostatními. Své přátele zval k sobě domů a vždy je vřele přivítal. Takto zval převážně děti, které to doma neměly snadné. Společně hrávali na playstationu, anebo se věnovali fotbalu. Pomáhal jim také s moderními technologiemi a učil je informatiku. Mezi svými blízkými měl i děvčata, ale jejich vztahy byly vždy přátelské. Sama děvčata popisují, že se k nim choval s úctou, která nebyla u moderního chlapce obvyklá. Na kamarády si vždy udělal čas. Kamarádky mu denně volaly a probíraly s ním své životy nebo vztahy a prosily jej o radu (Gori, 2024). V létě 2006 si telefonoval s nemocnou spolužačkou (rodina se obávala závažné diagnózy leukémie). Nabádal ji, aby se odevzdala Pánu a zůstala klidná. Ve chvíli, kdy finální vyšetření ukázala, že se jedná o mononukleózu, jí žertem do telefonu pověděl: “Pán tě tady asi ještě potřebuje” (Salzano Acutis, 2024, s. 9).

Kromě rodiny a spolužáků se aktivně zajímal i o další lidi kolem sebe, převážně o ty, kteří na takový zájem nebyli zvyklí ani z dospělého světa, a už vůbec ne ze světa chlapce pocházejícího z bohaté, společensky vysoce postavené rodiny. Takto se seznamoval s lidmi bez domova, imigranty a cizinci nebo hlídači a vrátnými. Ty, které často potkával v okolí domova, znal jménem a aktivně se jich při setkání doptával na to, co prožívají (Gori, 2024).

Katecheze a evangelizace je opravdová ve chvíli, kdy se dotýká srdce druhého, kdy se katechizovaní setkávají s věřícími, kteří hluboce a radostně žijí svou víru a svůj vztah s Ježíšem Kristem a kdy se víra předává nikoliv primárně slovy, ale způsobem života, a přesně to se Carlovi povedlo. Carlův spolužák z prvního stupně základní školy o něm vydal toto svědectví (Gori, 2024, s. 21): “Dneska jsem chtěl napsat něco o svém nejlepším kamarádovi Carlu Acutisovi, ale vidím, že je to velmi těžké, protože mě přemáhá dojetí, stýská se mi po něm... Strašně mi chybí! Chybí mi jeho přátelský úsměv, jeho nakažlivá radost, jeho nekonečná upřímná laskavost, nezištná ochota, zkrátka jeho opravdové přátelství. Během školních let mě toho hrozně moc naučil; teď si to uvědomuji. Když jsem se díval na to, jaký byl a jak upřímně a poctivě se choval, naučil jsem se mít rád lidi kolem sebe a respektovat ty, kdo jsou jiní než já. V těchto těžkých dnech mě často přepadají pochyby a nejistota: Tolik bych si přál mít stejnou víru a naději, jako měl můj nejlepší kamarád... On je můj anděl strážný. Nic se nezměnilo, protože teď jsme si ještě bližší.” Byl skutečným katechetou svých bližních. Pravidelně se modlil za lidi všech náboženství, aby každý z nich poznal Ježíše. Aktivně vedl mezináboženský dialog jako prostředek mj. k poznání katolické víry a

evangelia. Setkávání s imigranty, které jsme zmínili výše, znamenalo setkávání se také s hinduisty a buddhisty. Carlo obrátil svým autentickým způsobem života na víru hinduistu pana Rajeshe Mohura, který v domě Acutisových vypomáhal, a hinduistku paní Sádhnú Púnethu Džugnu. Věnoval se aktivní přípravě katechezí, při kterých promítal filmy o Bibli a o zjeveních Panny Marie ve Fatimě a v Lurdech (Gori, 2024).

Carlo měl také vřelý vztah k přírodě, ke zvířatům a ke svým domácím mazlíčkům, jejichž počet chtěl navyšovat ve chvíli, kdy našel nějaké opuštěné zvíře a chtěl mu dopřát nový domov. Carlo měl dvě kočky, čtyři psy a zlaté rybičky. Natáčel zábavná videa, jejichž hlavní hrdinové byli právě tito mazlíčci a kterými pak bavil rodinu i přátele. Během jedné cesty po moři, kterou absolvovala Carlova rodina i s jeho prarodiči, si moc přál vidět delfíny. Prosil proto Pána Ježíše a mamince se s tímto svým přáním svěřil. I když bylo velmi nepravděpodobné, že tyto tvory na svém výletě spatří, zničehonic se ukázaly desítky delfínů a doprovázely je po 30 minut. Měl velký vztah i k přírodě samotné, nejen ke zvířatům. Rád pouštěl draky a chodil na vycházky. Pokud během svého výletu přírodou nacházel odpadky, aktivně je uklízel (Gori, 2024).

1.2 Duchovní cesta Carla Acutise

Nejdůležitější směrnicí Carlova života byl hluboký vztah s Bohem. Od malička v sobě měl cit pro duchovno a potřebu být Bohu nablízku. Během dne přerušoval činnosti, kterým se věnoval, aby se pomodlil. S Bohem žil nepřetržitě. Neustále vnímal jeho přítomnost a všemu se věnoval s myšlenkou na Pána (Salzano Acutis, 2024). V Ježíši Kristu našel nejlepšího přítele, svou oporu a smysl života a nechal se jím proměnit. Tohle hluboké přátelství se odráželo v jeho každodenním životě tak, jak bylo popsáno v předešlé části kapitoly (opravdově se zajímal o své bližní, mluvil s nimi o Ježíši a evangeliu, věnoval se dobrovolnictví, ochraně přírody a propojoval zájem o moderní technologie s vírou). Čerpal z křesťanského společenství, ve kterém sice vyrůstal, ale svobodnou vůlí se rozhodl ještě více se přiblížit Pánu a spontánně následovat Krista. Ve víře byl také velmi vzdělaný a občas se na něj sami učitelé obraceli, pokud bylo potřeba doplnit jejich výklad. Boží Slovo znal důkladně, převážně evangelia. Četl je neustále dokola a aplikoval je do svého života (Gori, 2024). Jeho maminka vzpomíná, že v létě 2006 po návratu z prázdninového domku v Assisi našel v poště knihu o svatých, do které se začetl. Byl fascinován poselstvím, které mu kniha předkládala; i v těžkých chvílích si svatí uchovávali víru v dobro a v Boha, který nás nekonečně miluje, dokázali zůstat plní radosti a nacházet cesty světla (Salzano Acutis, 2024).

Carlo se několikrát v průběhu života zasvětil Panně Marii, aby jí zůstal na blízku. Miloval ji nade všechny světce (Gori, 2024) a považoval ji za jedinou ženu svého života (AMCA, 2023b). Zvláštní místo v jeho srdci pak měla Panna Maria Růžencová z Pompejí, Panna Maria Lurdská a Panna Maria Fatimská. Ve svatyni Panny Marie Růžencové v Pompejích se vdávala jeho babička, která byla denně věrná modlitbě růžence. Carlo tam občas cestoval a modlil se u jejího obrazu. Jednou takto prosil za maminku spolužáka, za její návrat k víře. Ta se následně skutečně rozhodla jít opět ke svátosti smíření a k přijetí eucharistického Krista. Před dvanáctými narozeninami navštívil se svou rodinou Lurdy, odkud si odnesl poznání, že pokora je to, co je Panně Marii nejmilejší. Slíbil také, že navždy zůstane věrný modlitbě růžence a denně se tak k této modlitbě vracel. Tuto chvíli nazýval *nejromantičtější schůzkou dne*. Soška Panny Marie Fatimské je v londýnském kostele Panny Marie Bolestné, ve kterém byl pokřtěn. Pár měsíců před smrtí Carlo navštívili Fatimu. Pasáčky, kteří se s Pannou Marií setkali, považoval za své velké vzory. Sám se zřikal drobných věcí, které měl rád (čokolády nebo oblíbených filmů) a Panně Marii tímto daroval “kytici růží, kterou využije na pomoc svým nejpotřebnějším dětem” (Gori, 2024, s. 83).

Měl blízko k mnohým svatým, kteří mu byli inspirací. Mezi nimi najdeme sv. Františka z Assisi, sv. Antonína z Padovy, bl. Jakuba Alberioneho a sv. Pavla z Tarsu. Se sv. Františkem se seznámil o letních prázdninách v Assisi. Obdivoval jeho pokoru, kterou se snažil napodobit. Věřil, že jí světec dosáhl tím, že se vzdal své pýchy a marnivosti. Pokorou pak vítězil nad svými vášněmi. Rezonovala s ním také zamilovanost světce do eucharistie. Na příkladu sv. Františka si odříkal drobnosti a snažil se bojovat s nestřídmostí, o které soudil, že je jeho neřestí. V *La Verna* poblíž Florencie, na místě, kde byla sv. Františkovi vtisknuta stigmata, prožil několik duchovních cvičení. Carlo byl fascinovaný také tím, že se světec dokázal vzdát veškerého svého majetku a svému otci odevzdal i své oblečení. Vzhledem k jeho blízkému vztahu ke sv. Františkovi i k Assisi byl také na tomto místě Carlo pohřbený. Konkrétně se jedná o kostel *Santa Maria Maggiore, Santuario della Spogliazione*¹⁰ (Svatyni vysvěcení sv. Františka). Na sv. Antonínu z Padovy obdivoval Carlo jeho pokoru, hlubokou víru v Boží přítomnost k eucharistii a evangelizační zápal. Absolvoval několik poutí do Padovy, kde se modlil na hrobě svatého. Byl Carlovi vzorem eucharistické úcty a opravdového Kristova učedníka. Bl. Jakub Alberione, spoluzakladatel paulínek, Carla oslovil společným smýšlením o hlásání evangelia pomocí moderních komunikačních prostředků. V

¹⁰ Webové stránky *Santa Maria Maggiore (Santuario della Spogliazione)* jsou dostupné na adrese: <https://www.assisisantuariospogliazione.it/>. [cit. 2025-05-01]. Obsahují také čtyři videokatecheze *Catechesi* popisující Carlův duchovní odkaz: <https://www.assisisantuariospogliazione.it/catechesi/>. [cit. 2025-05-05].

neposlední řadě byl Carlo příznivcem také sv. Pavla z Tarsu, který hlásal evangelium všem národům, nejen vyvolenému (Gori, 2024).

Velkou úctu choval Carlo k andělům a denně se modlil k anděli strážnému. Prosil jej o pomoc s hříchy, se kterými podle sebe bojoval, a to již se zmíněnou nestřídmostí a pak také leností. Návštěva svatyně Monte Sant'Angelo¹¹ v něm vyvolala velmi silné pocity. Od toho dne se modlil k archandělu Michaelovi a modlitbu andělská korunka (Gori, 2024).

Carlo byl fascinován životem klauzurních mnišek. Měl dva oblíbené kláštery, kde absolvoval duchovní cvičení, a to v obcích Spello a Perego. Mnišky se za něj často modlily a Carlo byl přesvědčený, že právě díky jejich přímluvné modlitbě byl chráněn od hříchů mladistvých jako je obliba v pornografii, alkoholu nebo drogách (Gori, 2024).

Základem Carlovy spirituality bylo každodenní setkávání s Pánem Ježíšem v eucharistii. Již jsme zmínili, že symbol beránka Carla provázel celý život. Při křtu dostal dort ve tvaru beránka. Když byl ještě hodně malý, od maminky dostal plyšového, kterého si oblíbil a často si s ním hrál. A ve svých sedmi letech, v den, kdy přijal první svaté přijímání, na cestě do kláštera mnišek v Peregu jim přes cestu prošel pastýř s bílým beránkem, který se na něj usmál. Carlo tento pastýřův úsměv označil za “malou pozornost z nebe” (Gori, 2024, s. 49). Beránka tedy dnes s odstupem času můžeme vnímat jako takovou předzvěst Carlova hlubokého vztahu k eucharistii. Po prvním svatém přijímání cítil touhu denně navštěvovat mši svatou. Neúčastnil se jí pouze tehdy, kdy nemohl sehnat dospělý doprovod nebo byl nemocný. V těch dnech pak přijímal Ježíše pomocí duchovního svatého přijímání. Vnímá, jakým způsobem kněží slaví mši svatou a citlivě reagoval tehdy, pokud mu přišlo, že do ní nevkládají své srdce. Vícekrát se svým knězem hovořil o tom, jak do kostela přivést ještě více věřících nebo hledajících. Jeho kněz doufal, že se Carlo jednou také stane knězem. Carlo vnímal za nejlepší chvíli při mši svaté na prosby k Pánu tu, kdy dochází k přeměně chleba a vína v Tělo a Krev Kristovu. Tehdy se měl ve zvyku modlit: “Pro Nejsvětější Srdce Ježíšovo a Neposkvrněné Srdce Panny Marie ti svěřuji všechny své přímlyvy a prosím, abys je vyslyšel” (Gori, 2024, s. 51). Po svatém přijímání se Carlo začínal modlit k Ježíši těmito slovy: “Ježíši, udělej si pohodlí. Chovej se jako doma” (Gori, 2024, s. 51). Carlo si četl o životě blahoslavené Alexandriny Marie da Costa, která více než 13 let nepřijímala jinou potravu než eucharistii. Často navštěvoval eucharistickou adoraci a občas si při ní zapisoval svá vlastní zamyšlení. Co se s námi děje při adoraci, Carlo vysvětloval takto: “Když trávíme

¹¹ Webové stránky *Sanctuary of Saint Michael the Archangel* (Svatyně Archanděla Michaela) jsou dostupné na adrese: <https://www.santuariosanmichele.it/?lang=en>. [cit. 2025-05-04].

čas na sluníčku, opálíme se; zatímco zůstáváme-li před Ježíšem v Eucharistii, stáváme se svatými” (Gori, 2024, s. 104). Také Carlův nejznámější výrok se týká právě eucharistie: “Eucharistie je moje autostráda do nebe” (Gori, 2024, s. 48). Jeho vnímání proměněného Krista se promítalo nejen do duchovní oblasti. Tatínek vzpomíná, že mu navrhoval výlet do Jeruzaléma, Carlo ale odmítl. Říkal, že “Jeruzalém je vedle našich domovů,” a také: “Máme větší štěstí než apoštolové, kteří žili s Ježíšem před 2000 lety. Abychom se s ním setkali, stačí, když vejdemo do kostela” (AMCA, 2023b). Jeho velkou lásku k eucharistii dokládá i pečlivě vytvořená výstava eucharistických zázraků, o kterých jsme se zmínili v předešlé části. Při komunikaci s druhými rád zmiňoval zázrak, který se odehrál v italském Lancianu (Gori, 2024) roku 750. Tehdejší řeholní kněz pochyboval o přítomnosti Kristova těla v eucharistii. Po odříkání konsekračních slov se hostie proměnila v tělo a víno v krev (Acutis, 2023). Navštívil poutní místo Santarém v Portugalsku (Gori, 2024), které je považováno spolu s událostmi z Lancianu za jedno z nejvýznamnějších. Hostie se v Santarému v roce 1247 proměnila v krvácející tělo Kristovo a vytékala z ní krev (Acutis, 2023). S eucharistií se pojí také Carlova úcta k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Rád říkal, že “eucharistie je Srdce Ježíšovo” (Gori, 2024, s. 77). Po prvním svatém přijímání trval na tom, aby se celá rodina Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu zasvětila (Gori, 2024).

Carlovi velmi záleželo na poctivém modlitebním životě a také na pravidelné svátosti smíření, ke které přistupoval většinou každý týden, aby zůstal v úzkém přátelství s Kristem. Sám si dával předsevzetí, která mu pomáhala v boji se hříchy, se kterými se potýkal. Dle jeho názoru se jednalo o nestřídmost, pohodlnost, lenost, zbytečné tlachání ve škole nebo nesoustředěnost při modlitbě růžence. Věřil, že i ty nejmenší hříchy mohou být překážkou v duchovním růstu. Říkal, že “i ta nejmenší slabost nás drží připoutané na zemi tak, jako je to s balónky, které držíme na provázku” (Gori, 2024, s. 56). Byl zaujatý životopisy svatých, konkrétně sv. Dona Bosca nebo sv. Františka z Assisi. Dočetl se, že právě tito světci pomohli hříšníkům, kteří zamlčeli těžký hřích u zpovědi, v návratu na zem a v nové, opravdové zpovědi. Se svátostí smíření jsou spojené také Carlovy časté myšlenky na věci poslední jako jsou smrt, soud, nebe nebo peklo. O očistci a pekle si přečetl v Deníčku sv. Faustyny Kowalské. Tahle česba jej inspirovala k vyznávání i těch nejmenších hříchů, aby byla duše “neposkvrněná a připravená na setkání s Bohem” (Gori, 2024, s. 43). Znal mnoho lidí, kteří na očistec a peklo nevěřili, a to jej motivovalo do ještě většího šíření osvěty. Přineslo mu to dokonce drobnou šikanu ze strany těch, kteří nevěřili, anebo si mysleli, že přehání. Jeden z nejznámějších Carlových výroků zní: “Aby balón mohl vystoupit na oblohu, musí odhodit závaží. Podobně se i lidská duše, má-li se pozvednout k nebi, potřebuje zbavit i malých

závaží, jako jsou lehké hříchy. V případě, že se jedná o smrtelný hřích, duše spadne k zemi, ale zpověď působí jako oheň, který jí dá vystoupat nahoru - stejně jako u horkovzdušného balónu. Proto je třeba se často zpovídat, duše je totiž dost komplikovaná” (Gori, 2024, s. 57, s. 105).

Carlo měl ve velké úctě také kněze jako Boží služebníky a papeže. Při jubileu v roce 2000 jej velmi zasáhla jeho první návštěva Vatikánu. Biskupové spolu se sv. Janem Pavlem II. zasvětili Panně Marii nové milénium. Rodina vypráví, že jej při návštěvě vatikánských zahrad velmi nadchla představa, že by mohl potkat samotného papeže. Záleželo mu na církvi a veřejně hájil její morální postoje a naukové pravdy. Dostával se tak občas do názorových střetů. Považoval za důležité, aby se reagovalo na mimořádné výzvy sv. Jana Pavla II. a Benedikta XVI. k modlitbě a půstu. Jeho velkou lásku k církvi dokládá i skutečnost, že před smrtí obětoval na úmysly papeže Benedikta XVI. své utrpení spojené s agresivní leukémií (Gori, 2024).

Carlo Acutis je známý mnohými výroky. V příloze 1 jsou sepsané i ty méně známé. Můžeme si je přečíst v knize *Svatý Carlo Acutis* od Nicola Gori (2024). Jsou zde vypsány i náboženské pravdy, které Carlo nevyřkl jako první, a to proto, abychom viděli jeho směr uvažování a více se tak Carlovi skrze jeho vlastní slova přiblížili. Výroky máme v této práci přepsané z důvodu tvorby lapbooku, kde s nimi dále pracujeme.

1.3 Smrt a proces blahorečení Carla Acutise

Carlova vážná nemoc přišla rychle a nečekaně. Jeho maminka vzpomíná, že při návratu z letních prázdnin v roce 2006 se ještě cítil naprosto v pořádku. Těšil se, co školní rok přinese. Každý nový začátek vnímal spíše jako radostnou událost, než že by se nostalgicky otáčel po tom, co právě skončilo. “Dychtivé očekávání - to byl jeho typický rys: postoj člověka, který ví, že každá chvíle může přinést něco nového, může se proměnit v událost” (Salzano Acutis, 2024, s. 7). Do školy šel naposledy v sobotu 30. září 2006. V neděli se celá rodina po mši svaté vydala na sváteční oběd do restaurace ve Venegonu a v okolních lesích se spolu s jejich čtyřmi psy vydali na procházku. Ten večer, když se vrátili domů, Carlo dostal horečku (Salzano Acutis, 2024). Původně si doktoři mysleli, že se jedná o chřipku. V pondělí však Carlo překvapil svou rodinu, když takto zničehonic promluvil: “Nabídnu své utrpení za papeže, za církev, a aby mnozí nemuseli do očištnice, a šli rovnou do ráje” (Salzano Acutis, 2024, s. 12).

Chřipku vystřídal podezření na příušnice a po nich až následovala správná diagnóza akutní leukémie M3. Zjištění, že Carlo tak rychle odejde, bylo pro rodiče velkým šokem. Svou nemoc snášel velmi statečně. Nestěžoval si na bolest, byl klidný a rozdával pokoj a lásku i v nemocnici mezi nemocničním personálem. Když v noci prožíval těžké chvíle plné bolesti, sestřičky mu nabídly, že vzbudí jeho rodinu, která tam byla s ním. On je ale budít nenechal, aby si odpočinuli, a čelil těmto chvílím bez nich (Gori, 2024).

Carlo Acutis zemřel 12. října 2006 v 18:45 v nemocnici San Gerardo v Monze (*Ospedale San Gerardo di Monza*) (AMCA, 2023b), v předvečer výročí posledního fatimského zjevení. Dva dny před jeho smrtí přijal eucharistii a pomazání nemocných. Jeho orgány byly tak poničené, že je nešlo nikomu darovat. Díky spolužákům se zpráva o jeho úmrtí velmi rychle rozšířila. Rodiče vystavili doma Carlovo tělo na čtyři dny a přišla se s ním rozloučit velká spousta lidí. Svědci popisují, že voněl po liliích. Carlova maminka pár dní po jeho smrti našla video, ve kterém Carlo natáčel sám sebe a prozradil, že má zemřít. Video vzniklo několik měsíců před jeho smrtí. Na pohřeb přišlo tolik účastníků, že se nevešli do svatyně - mezi nimi právě i cizinci nebo lidé bez domova, se kterými se Carlo přátelil a které neznala ani jeho rodina. Ve chvíli, kdy pohřeb skončil, začaly kostelní zvony odbíjet 12. hodinu. Carlo vyslovil přání, aby byl pohřbený v Assisi - a proto se tak stalo na tamějším hřbitově (Gori, 2024).

Po Carlově smrti se začala objevovat svědectví o jeho svatosti. Proces blahořečení a kanonizace započal již 12. října 2012 (AMCA, 2023b). Dne 15. února 2013 dala Biskupská konference Lombardie podnět Svatému stolci k započetí procesu blahořečení. 13. května 2013 z Vatikánu dorazilo povolení a nic tedy nebránilo započetí diecézního šetření. V říjnu 2013 se díky Carlově přímlově uzdravil v brazilském městě *Campo Grande* mladý chlapec Matyáš, který trpěl smrtelnou vrozenou vadou slinivky břišní. Kněz rodině a farnosti nabídl, aby se společně modlili nověnu za blahořečení Carla Acutise. Následovalo individuální požehnání chlapce Carlovou relikvií (kouskem košile) a po tomto žehnání byl chlapec uzdravený. Už večer se mohl po dlouhé době najíst běžného jídla a testy potvrdily, že je v pořádku (Gori, 2024).

Diecézní proces blahořečení skončil dne 24. listopadu 2016. Carlo dostal titul *venerabile* (kandidát blahořečení) a bylo díky němu možné uctívat jej jako Božího přítele a šířit jeho úctu (Gori, 2024). Dne 5. července 2018 prohlásil papež František Carla za *ctihodného*. Dne 23. ledna 2019 byly Carlovy ostatky exhumovány v překvapivě dobrém stavu a 6. dubna 2019 přeneseny k veřejnému uctívání do kostela *Santa Maria Maggiore, Santuario della Spogliazione* (Svatyně vysvěcení sv. Františka) v Assisi (AMCA, 2023b).

Italský biskup Sorrentino ve své knize *Originali, non fotocopie: Carlo Acutis e Francesco d'Assisi* (kniha nevyšla v češtině, její název v překladu zní *Originály, nikoli fotokopie: Carlo Acutis a František z Assisi*) popisuje paralelu svlékání mezi oběma svatými. Carlo se také svým osobitým způsobem svlékl. Dokládala to věta, kterou rád říkal: *Ne já, ale Bůh* (Vatican News, 2019). Carlo je pochován v džínách a oblíbené mikině, aby byl inspirací pro druhé, že svatosti lze dosáhnout i v obyčejném životě (Gori, 2024).

Dne 15. října 2019 se uzavřelo šetření, které rozhodlo, že z pohledu vědy nebylo možné Matyášovo uzdravení vysvětlit (CheminNeuf NetforGod, 2020). Papež František 21. února 2020 oficiálně sdělil, že se zázrak uzdravení Matyáše přičítá Carlově pomoci. Slavnostní prohlášení za blahoslaveného se událo dne 10. října 2020 v bazilice sv. Františka z Assisi¹². Carlo Acutis má svátek stanovený na 12. října, tedy na den výročí jeho narození pro nebe (Gori, 2024).

Na jaře 2024 byl slavnostně potvrzen na přímluvu blahoslaveného Carla Acutise další zázrak, a to uzdravení mladé dívky Valerie z Kostariky. Papež František již podepsal příslušný dekret a zázrak tak otevřel Carlovi cestu k jeho svatořečení (Gori, 2024). To bylo plánované na 27. dubna 2025, na svátek Božího milosrdenství. Slavnost se měla konat v rámci Jubilea teenagerů, kteří přijeli do Vatikánu. Obřad kanonizace byl z důvodu úmrtí papeže Františka odložený (Comunicato della Santa Sede, tj. Sdělení Svatého stolce, 2025).

Carlo Acutis se stal světcem, který má blízko k dětem, mládeži a k moderním technologiím, skrze které hlásal evangelium. Ukázal světu, že lze jít cestou svatosti i v dnešních dnech. Je tváří mnoha projektů, jejichž zakladatelé se Carlem nechali inspirovat. Jako příklad jsou níže uvedeny dva z nich.

Spolu se sv. Františkem z Assisi je tváří *Premio Internazionale Francesco d'Assisi e Carlo Acutis*¹³ (Mezinárodní ceny sv. Františka z Assisi a Carla Acutise) za ekonomii bratrství. Cena byla založena v den blahorečení Carla Acutise 10. října 2020. Jejím cílem je podporovat bratrské projekty, které mají potenciál, ale samy by neměly dostatek ekonomických prostředků k růstu. Pro posouzení je potřeba předložit důkladně vypracovaný

¹² Krátký sestřih ze slavnostního prohlášení Carla Acutise za blahoslaveného 2020.10.10 *Beatificazione Carlo Acutis* najdeme na Youtube pod tímto odkazem: <https://www.youtube.com/watch?v=7Qv0Th-ANKc&t=53s>. [cit. 2025-05-04]. Celý záznam *BÉATIFICATION DE CARLO ACUTIS* je na Youtube pod tímto odkazem: <https://www.youtube.com/watch?v=Tt87h5I42Ao&t=1s>. [cit. 2025-05-04]. V případě potřeby překladu se titulky dají zapnout skrze ikonu Titulky vpravo dole u videa. Pokud potřebujeme české titulky, nastavíme si automatický překlad skrze ikonu Nastavení opět vpravo dole u videa.

¹³ Webové stránky *Premio Internazionale Francesco d'Assisi e Carlo Acutis* jsou dostupné na adrese: <https://www.francescoassisicarloacutisaward.com/>. [cit. 2025-05-05].

projekt, jehož cílem je pomoci těm nejchudším a nejpotřebnějším z autorského okolí (International Union Superiors General, 2024).

Istituto Tecnico Carlo Acutis (Technický institut Carla Acutise) v Miláně je škola nabízející technické obory, založená na úzké spolupráci s firmami. Od té si škola slibuje neustálou aktualizaci toho, co se děje na poli moderních technologií a jaké jsou požadavky kladené na IT zaměstnance. Společnosti se ve škole podílí na plánování vzdělávacích aktivit a přinášejí možnosti stáží, kterými studenti prokládají školní hodiny. Díky utvořené spolupráci může žáky lépe připravovat na pracovní život; a to nejen skrze nabyté znalosti, ale i zkušenosti (Istituto tecnico Carlo Acutis - Milano, 2025).

1.4 Knižní a online zdroje o Carlu Acutisovi

S Carlem Acutisem je možné se seznámit skrze knižní i online zdroje. Vzhledem k jeho povaze a výrazné zálibě v moderních technologiích doporučujeme Carla dětem představit nejen skrze různé knihy, ale právě i online zdroje. Online představení svatého, který měl blízko k informačním technologiím, bude tak daleko autentičtější, než kdybychom využili pouze papírových zdrojů.

Níže následuje soupis knih spojených s Carlem Acutisem, které vyšly v češtině. Uvedená doporučení pro věk jednotlivých čtenářů jsou pouze orientační. Každý čtenář je jinak pokročilý (jak ve čtení, tak na své vlastní cestě ke svatosti), a proto nelze jednoznačně určit, od jakého věku je literatura vhodná. Literatura je seřazená abecedně podle jmen autorů. V příloze 2 jsou naskenované části jednotlivých děl, aby byly knihy lépe představeny. Ve většině případech se jedná o pasáže popisující Carlovo první svaté přijímání.

Eucharistické zázraky ve světě (Carlo Acutis, 2023) je kniha, která vyšla na základě Carlovy velké touhy tvořit webové výstavy a těmi tak všem hlásat radostnou zvěst evangelia. Několik let se věnoval vyhledávání eucharistických zázraků ve světě a výsledky hledání prezentoval na svém webu *Miracoli Eucaristici*¹⁴. Kniha v úvodu představuje Carla Acutise i definici eucharistického zázraku. Dále je rozdělena dle jednotlivých států a poté obcí, kde se zázraky staly. Součástí jsou také mapy, na kterých je vyznačené místo zázraku. Každému zázraku je věnována minimálně jedna strana, která obsahuje popis (rozdělený na hlavní text a detaily) i dostupné obrázky. Kniha je velmi přehledná a je možné s ní pracovat již se žáky od

¹⁴ Webové stránky s eucharistickými zázraky *Miracoli Eucaristici* jsou dostupné na adrese: <https://www.miracolieucaristici.org/index.html>. [cit. 2025-04-29].

prvního stupně základní školy (přibližně od třetí třídy). Bez pomoci je vhodná pro pokročilé čtenáře střední školy nebo pro dospělé čtenáře. V příloze 2 najdeme nejen zmínku o Carlově prvním svatém přijímání (z úvodu), ale (vzhledem k hlavnímu tématu knihy) také ukázkou prezentace eucharistického zázraku v Lancianu.

Carlo na dálnici do nebe: Příběh blahoslaveného Carla Acutise (Marianna Čaučíková, 2024) je krátký, ilustrovaný popis Carlova života. Obrázek vždy zabírá minimálně jednu stranu a vyobrazuje hlavní myšlenku krátkého textu komiksovou formou. V příběhu nechybí veškeré důležité prvky, které tvořily Carlův život. Na začátku autor vítá své mladé čtenáře a na konci nabízí prosebnou modlitbu na Carlovu přímluvu. Je vhodný pro žáky od prvního stupně základní školy (od první třídy).

Carla najdeme také v komiksové knize, která představuje více vybraných světců, každého z nich ve vlastním příběhu (mezi nimi jsou např. sv. František z Assisi, sv. Don Bosco nebo sv. Terezie z Lisieux) a jmenuje se *Všichni na palubu! Komiks o svatých* (Bruno Dolif a další, 2023). Carlova část má 8 stran a jsou zde ztvárněny hlavní chvíle jeho života. Text v komiksových bublinách je přístupný mladým čtenářům od prvního stupně základní školy (od druhé, třetí třídy).

Svatý Carlo Acutis (Nicola Gori, 2024) vypráví Carlův životní příběh a pro potřeby této práce se tak stala primárním pramenem. V úvodu se dozvídáme, že v cizích jazycích bylo o jeho životě napsáno více knih, ale k českému překladu byla vybrána právě tato, a to z důvodu přístupu mladým čtenářům. Kniha nevypráví suchá životopisná data. Barvitě popisuje to, čemu se Carlo věnoval, jaký byl, jak smýšlel a toto vyprávění je prodechnuto svědectvím jeho blízkých (rodinou, přáteli a dalšími). Kromě životního příběhu a duchovní cesty obsahuje také nověnu, kterou je možné se modlit, a fotografie. Je vhodná pro čtenáře od druhého stupně základní školy až po dospělé.

Samostatně vyšla *Novéna s bl. Carlem Acutisem* (Kateřina Lachmanová, 2021), která obsahuje totožnou 9denní nověnu jako kniha *Svatý Carlo Acutis* (Nicola Gori, 2024). Novéna vyšla dříve, takže bylo možné se ji spolu s knihou modlit již od roku 2021. Je postavena na Carlových výročí, které pak dále rozebírá v modlitbě. Nověnu se můžeme modlit s žáky od prvního stupně základní školy.

Boží kluk Carlo Acutis (Jean-Baptiste a Marie Maillard, 2024) představuje Carla ve dvaceti vybraných momentech. Každá kapitola disponuje úvodním Carlovým výrokem a vyprávěním životního okamžiku doplněným o ilustrace. Textu je zde více než obrázků, které jsou do něj vhodně vsazeny. Nechybí zápletky ani přímá řeč mezi Carlem a jeho rodinou nebo přáteli. Je vhodná pro čtenáře od prvního stupně základní školy (od první třídy spolu s

rodiči nebo učiteli, samostatně pak od druhé, třetí třídy). Je velmi návodná a motivuje čtenáře k chování podle Carlova vzoru.

Kniha *Carlo Acutis* (Camille W. de Prévaux, 2023) komiksovou formou představuje život Carla Acutise. Nechybí veškeré důležité životní momenty. Komiks zobrazuje Carla spolu s jeho rodinou a přáteli tím, že vepisuje slova do úst, doplňuje názvy jednotlivých míst a data důležitých událostí. Úvodní slova napsala Carlova maminka Antonia Salzano Acutis. Vyjádřila vděk nad vytvořeným dílem, které jistě pomůže šíření krásy života s Kristem. V příloze 2 nenajdeme ukázkou popisující Carlovo první svaté přijímání, protože komiks vypráví Carlův život od roku 2000 (k prvnímu svatému přijímání došlo v roce 1998). Najdeme zde tak ukázkou Carlových denních návštěv mše svaté.

Tajemství mého syna (Antonia Salzano Acutis, 2024) je kniha napsaná Carlovou maminkou. Po jeho smrti je často zvaná italskými i zahraničními farnostmi, aby přednášela o životě s Carlem a o tom, čemu ji naučil. Na přání mnoha posluchačů pak sepsala tuto knihu. Je velmi osobní, dojemná a upřímná. Otevřeně popisuje také svou vlastní cestu k Bohu, na kterou ji přivedl právě její syn a zve nás, abychom spolu s ní prožívali chvíle, na které zde vzpomíná. Je vhodná pro pokročilé čtenáře střední školy nebo dospělé.

V knize *Boží ajťák: 9 dní s Carlem Acutisem: příběh* (Corina Turnerová, 2024) jsme pozvaní do života mladého chlapce, který se právě dozvěděl, že je těžce nemocný. Tuto informaci zpracovává za pomoci Carla Acutise, kterého mu představil kněz. Vnímáme, jak se proměňuje jeho náhled na Carla, na sebe sama i na nemoc, a to v devíti popsanych dnech. Nenásilnou formou se čtenář v průběhu příběhu dozvídá zajímavosti z Carlova života tak, jak je mladý chlapec postupně zjišťuje. Kniha kromě příběhu samotného obsahuje také nověnu ke Carlu Acutisovi (v jiném znění než nověna od K. Lachmanové) a závěrečné otázky na čtenáře, které je vedou k zamyšlení se nad příběhem. Je vhodná pro děti od prvního stupně základní školy (od třetí, čtvrté třídy). Je velmi návodná a motivuje čtenáře k chování podle vzoru Carla Acutise.

Online zdrojů o Carlu Acutisovi je velká spousta. Základní stránky v češtině jsou *Blahoslavený Carlo Acutis*¹⁵, kde najdeme veškeré primární informace k jeho životu, hrobu a kanonizačnímu procesu. V materiálech se nachází informace o většině knih, které vyšly v češtině, odkazy na zajímavá videa o jeho životě, zahraniční webové stránky a fotografie. Obsahují také blogovou část, kde jsou umístěny články s novinkami týkající se Carla Acutise

¹⁵ Stránky *Blahoslavený Carlo Acutis* jsou dostupné na adrese: <https://carloacutis.cz/index.php>. [cit. 2025-05-05].

(odložené svatořečení, příprava filmu, rozhovor s maminkou a další). Stránky mají podobnou strukturu jako hlavní webové stránky *Sito Ufficiale Associazione Carlo Acutis*¹⁶ (Oficiální webové stránky Asociace Carla Acutise), ze kterých vychází. Na nich se tak nachází kromě výše zmíněného také odkaz na živé vysílání z místa Carlova hrobu *Visita il Beato Carlo Acutis*¹⁷ (Návštěva blahoslaveného Carla Acutise). Na stránkách živého vysílání je možné přes webový formulář svěřit svůj záměr do rukou Carla Acutise. Takto shromážděné úmysly se čtou vždy jednou týdně při středeční adoraci a jednou měsíčně jsou pak na mši svaté Carlovi svěřeny knězem. Na Youtube je možné zhlédnout video *Apertura della tomba del Beato Carlo Acutis*¹⁸ (Otevření hrobu blahoslaveného Carla Acutise). Další webové stránky týkající se Carla (webové stránky jeho školy, vytvořených výstav nebo třeba londýnské společnosti, pro kterou jeho tatínek pracoval) jsou uvedeny v textu závěrečné práce výše vždy v poznámkách pod čarou. Pokud ukážeme pár těchto stránek dětem, Carlův život se pro ně může stát *hmatatelnějším* a skutečnějším. Jedná se o online představení jednotlivých prvků Carlova života a při shlédnutí takových stránek můžeme dětem předat důležitou myšlenku, že šlo o světce, který skutečně nedávno žil jen kousek od nás (např. škola, kde studoval, stále existuje, studují na ní další žáci a prezentuje se tím, že i Carlo byl jedním z nich).

Co se týče zajímavých video materiálů pro děti, existují dvě základní videa v češtině a jedno ve slovenštině. Všechna jsou k dispozici na Youtube. Video *Kdo je Carlo Acutis?*¹⁹ (z roku 2020) v délce trvání přibližně 5 minut přeložila Komunita Blahoslavenství. V krátkosti představuje osobnost Carla Acutise. Je vytvořené z fotek a video záběrů z jeho života, což dělá video autentické. Záběry jsou doplněné krátkými popisky. Kvalita záběrů odpovídá době pořízení, nicméně už se jedná o barevné fotky i videa, a pokud bychom tak Carla představili dětem skrze ně, mohl by pro ně být reálnějším. Je vhodné pro děti od prvního stupně základní školy k rychlému seznámení. Video *Carlo Acutis Misionář 2.0*²⁰ (z roku 2020) v délce trvání přibližně 30 minut je vytvořené formou vyprávění o jeho životě. Své zážitky s Carlem sdílí kněz, který Carla znal, pan Nicola Gori (autor hlavního pramene této práce), Carlova rodina (maminka, tatínek a sestřenice), přátelé (např. Matyáš a Jakub, se kterými se přátelil v Assisi)

¹⁶ Stránky *Sito Ufficiale Associazione Carlo Acutis* jsou dostupné na adrese: <https://www.carloacutis.com/it/association>. [cit. 2025-05-05].

¹⁷ Živé vysílání z místa Carlova hrobu *Visita il Beato Carlo Acutis* je dostupné na adrese: <https://www.mariavision.it/santuario-spogliazione-assisi>. [cit. 2025-05-05].

¹⁸ Video *Apertura della tomba del Beato Carlo Acutis* je dostupné na adrese: https://www.youtube.com/watch?v=fm_Wh6qXvOY. [cit. 2025-05-05].

¹⁹ Video *Kdo je Carlo Acutis?* je dostupné na adrese: <https://www.youtube.com/watch?v=5BZS70uBmLk>. [cit. 2025-05-05].

²⁰ Video *Carlo Acutis Misionář 2.0* je dostupné na adrese: <https://www.youtube.com/watch?v=VRRgeqXiKYM&t=224s>. [cit. 2025-05-05].

a pan Rajesh Mohur (kterého Carlo obrátil na víru). Ve videu vidíme autentická videa nebo fotky z Carlova života (některé jsme viděli v předešlém videu) i videa natočená v roce 2020 z míst, která byla Carlovi blízká (z Milána, z Assisi aj.). Video představuje krásné místo Centrum přátel Carla Acutise, které se nachází v Assisi a jehož vznik si rodiče přáli. Je místem odpočinku mladých lidí, kteří se přichází podívat na Carlův hrob. Je obklopené přírodou a součástí tohoto místa jsou také zvířata (několik psů, papoušci a další ptáci). Video je vhodné pro děti od prvního stupně základní školy, které již Carlo zaujal, jsou motivované a rády by se podívaly na delší vyprávění o jeho životě. Video *Blahoslavený Carlo Acutis | Čnosť činorodosti*²¹ (z roku 2022) trvá přibližně 2 minuty, je animované a ve slovenštině. Ve zkratce představuje Carlův život mladým divákům a motivuje je k hledání svého daru, který by mohli využít k přivádění blízkých ke Kristu. Je vhodné pro děti od mateřské školy, ale pouze v případě, že jim slovenština není cizí, anebo tehdy, kdy jim s ní pomůžeme.

²¹ Video *Blahoslavený Carlo Acutis | Čnosť činorodosti* je dostupné na adrese: <https://www.youtube.com/watch?v=3Sasptpre3g>. [cit. 2025-05-05].

2. Tvorba lapbooku o životě Carla Acutise

Práce s lapbookem je vhodná pro kteroukoli věkovou skupinu od předškolního věku. Na prvním stupni základní školy je tak možné tuhle práci zařadit od první třídy. V případě, kdy děti seznamujeme s touto prací, je lepší začít lapbookem řízeným (nebo částečně řízeným) a postupně přecházet na lapbook volný.

Tato kapitola představuje vytvořený modelový lapbook spolu s informacemi o jeho tvorbě. Před samotným začátkem práce na lapbooku zmiňuje základní informace o jeho využití, o možnostech přizpůsobení pro konkrétní potřeby a předpokládané délce trvání jeho tvorby. Jsou zde sepsány také důležité body ze života Carla Acutise, které se promítly do výsledného produktu. Před samotnou tvorbou je popsáno, jaký materiál k ní bude potřeba.

Následuje pak již samotná tvorba lapbooku. Na obrázcích vidíme, jak může výsledný produkt vypadat a krok po kroku je uvedeno, jak toho docílit.

2.1 Úvodní informace pro tvorbu lapbooku a zařazení do vyučovací jednotky

V této kapitole je představena tvorba modelového lapbooku na téma Carla Acutise. Na fotkách je zachycený lapbook řízený, tedy takový, který obsahuje veškeré manipulační prvky, obrázky a texty. Do poslední přílohy 4 jsou přiloženy jeho šablony. Je možné si z příloh tento lapbook vytisknout také ve formě částečně řízeného, tedy bez textů. Tyto by si pak žáci ve výuce doplnili (podle uvážení vyučujícího nebo jejich vlastní, kdy by informace vyhledávali z různých zdrojů, není potřeba je tedy celé přepisovat). Je možnost obojí zkombinovat (některé části vytisknout s textem, jiné bez). Vyučující by také mohl mít zájem texty zjednodušit, pak se dá opět využít varianty bez textů a vlastní si přichystat, anebo nechat doplnit žáky.

Jsou zařazeny jednodušší i složitější manipulační prvky. Nemusí se tvořit všechny a ty, které by nebyly vhodné, se dají nahradit např. obrázky nebo texty, které si žáci sami namalují a dopíší. Některé části lapbooku obsahují pouze obrázky bez další manipulace. Z různých důvodů (úspora času, preference žáků, žák s dyspraxií aj.) by vyučující mohl upřednostnit nevystřihovat konkrétní složitější obrázky, ale vystřihnout je pouze jako součást obdélníku, ve kterém jsou umístěny, a proto jsou zde také takto nachystané a je na každém, zda zvolí jednodušší či složitější formu stříhání. Stejně tak je možné stříhání přizpůsobit preferenci žáků. Primárním cílem této konkrétní práce je předání tématu zajímavou formou,

kteřá by mohla většinu žáků bavit a inspirovat je v seznámení se s Carlem Acutisem a v jeho pozvání do svého života. Nechceme tedy vyvolat nelibost, která by mohla přijít s těžším zadáním vystřihování složitějších obrázků. Manipulační prvky spolu s obrázky byly vytvořeny za pomoci diplomové práce (Pohanková, 2020) a grafického programu Canva (2025) ve verzi, která je k dispozici všem uživatelům po zaregistrování zdarma.

Je vhodné si lapbook před tvorbou se žáky samostatně vyrobit a zjistit, která z představených variant bude sedět potřebám žáků i vyučujícího na konkrétní vyučovací jednotky. Tento lapbook pak zároveň může sloužit jako vzorový, aby měli žáci představu, jak má výsledný produkt vypadat (obzvláště pokud se s ním setkávají poprvé).

Délka trvání jeho tvorby je velmi individuální. Záleží na věku a schopnostech žáků i na doprovodném programu, kterým budeme podporovat představení světce. Lapbook by nemusel sloužit pouze jako žáky vytvořená interaktivní učebnice o faktech a zajímavostech ze života Carla Acutise. Manipulační prvky nejsou manipulační jen z důvodu jejich tvorby a možnosti následného otevírání. Po jejich vytvoření se s nimi dá dále pracovat (s některými manipulovat) a tím docílíme maximální možné interaktivity produktu. Základní možnosti práce s prvky jsou u každého zmíněné a je dobré si je doplnit či přizpůsobit vlastním potřebám. Samotná délka trvání jeho tvorby je v průměru na žáka třetí třídy základní školy odhadovaná na šest až sedm 45minutových vyučovacích jednotek.

2.2 Důležité body ze života Carla Acutise

Život Carla Acutise, jeho detaily i důležité okamžiky byly popsány v předchozí části. Uvědomění si pilířů jeho života, prvků, kterými je Carlo Acutis charakteristický, je důležitým krokem v tvorbě lapbooku, protože právě tyto budou tvořit jeho dílčí části. Níže jsou uvedena dílčí témata z Carlova života, která lapbook vyobrazuje a dále s nimi pracuje.

a) Vztah k Bohu

- hluboký vztah s Bohem
- Ježíš Kristus jeho nejlepším přítelem
- eucharistie a adorace, eucharistické zázraky
- pravidelná mše svatá
- svátost smíření, při které si dává předsevzetí, vyznává i ty nejmenší hříchy
- četba Písma Svatého, převážně evangelií
- bohatý modlitební život, růženec

- vztah k Panně Marii, návštěva Fatimy
- inspirace sv. Františkem z Assisi
- modlitby k anděli strážnému
- katecheta svých bližních

b) Vztah k církvi

- návštěva Vatikánu
- papež a kněží jako Boží služebníci ve velké úctě

c) Vztah ke svým bližním

- vztah k rodině
- přátelé z prázdnin a ze školy
- přátelství s dětmi, které nezapadaly přirozeně do kolektivu
- vztah k lidem na okraji společnosti

d) Volný čas

- pouštění draků
- fotbal
- hry na playstationu

e) Moderní technologie

- vysokoškolské znalosti moderních technologií
- tvorba webových stránek s duchovní tematikou

f) Dobrovolnictví

- tvorba webových stránek pro školu s tématem dobrovolnictví
- teplé jídlo a spacáky lidem bez domova
- velmi vnímavý k chudobě a utrpení lidí

g) Zájem o přírodu

- vycházky a výlety
- měl hodně zvířat - čtyři psy, dvě kočky a zlaté rybičky
- chránil život i těch nejmenších zvířat
- sbíral odpadky, které nacházel na výletech v přírodě

- setkání s delfíny na lodi

2.3 Materiál k tvorbě lapbooku

K tvorbě představeného lapbooku bychom měli nachystat následující materiál:

- pro základní složku: (barevný) tvrdý papír A3,
popř. (barevný) tvrdý papír A4 (2 ks na žáka),
popř. (barevný) kancelářský papír A4 (2 ks na žáka),
- vytisknuté manipulační prvky na kancelářském papíře z přílohy 4, kde se nachází šablony lapbooku (dle výběru s textem / bez textu / kombinace),
- euroobal nebo obálka
(na uchování prvků, které ještě nebyly na lapbook připevněny).

Vzhledem k tomu, že je možné se potýkat s finančními obtížemi při zařizování pomůcek na tvorbu lapbooku, jsou uvedeny i levnější možné varianty. Také s nimi lze dosáhnout velmi pěkných výsledků.

Dále bude potřeba zajistit vyučujícím, anebo se domluvit se žáky, aby si přinesli:

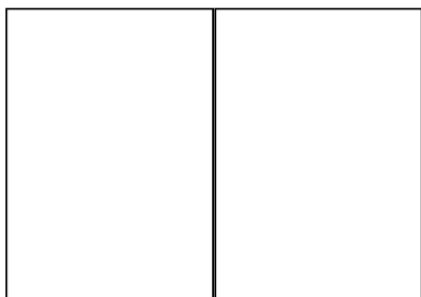
- psací potřeby (pera, tužky, pastelky, fixy a další dle volby),
(- pokud budeme chtít pracovat s gumou, pak také ji),
- nůžky,
- lepidlo (tyčinkové), popř. lepicí pásku
(pokud základ lapbooku tvoříme ze 2 ks papíru A4, pak je lepicí páska nutností,
popř. je velmi vhodná, pokud základ tvoří kancelářský papír),
- pravítko (kromě jiného pomáhá při ohýbání papíru),
- další okrasné prvky dle fantazie (nálepky, obrázky aj.).

2.4 Tvorba lapbooku o Carlu Acutisovi

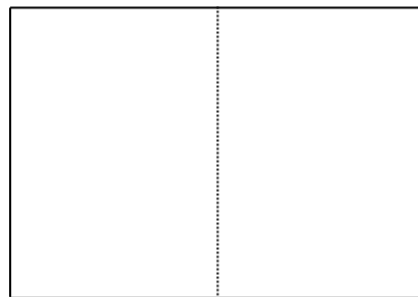
Pro základ lapbooku si vytvoříme papírové okénko. Velikost byla zvolna formátu A3. Je dobré mít pevnou základní složku, aby se s lapbookem dobře manipulovalo, a proto byl v potřebném materiálu uvedený tvrdý papír. Můžeme zvolit barevný i bílý (bílá jako barva

světců, barevný např. modrý díky velmi blízkému vztahu k Panně Marii, popř. jinak barevný dle preference žáků). Jestliže budeme lapbook tvořit z papíru A4, na každého žáka potřebujeme 2 ks. Tyto pak přiložíme delší stranou vedle sebe, těsně k sobě (obrázek 2) a zezadu lapbooku slepíme lepící páskou. Vytvoříme si tak papír velikosti A3. Strana s lepící páskou bude tvořit zadní část lapbooku, nebude tak překážet další tvorbě ani negativně ovlivňovat estetickou stránku výrobku.

Pokud pracujeme s papírem velikosti A3, je potřeba si vyznačit, kde se pólí (na jeho delších stranách). Při práci s papíry A4 již toto máme přirozeně zaznačeno v části, kde se dotýkají. Papír A3 si položíme na šířku před sebe a přeložíme na poloviny (poloviny budou protínat delší strany, obrázek 3), popř. si polovinu naměříme a lehce načrtne tužkou.

Obrázek 2: Tvorba papíru A3 z 2 ks papíru A4

Obrázek 3: Přepůlený papír formátu A3

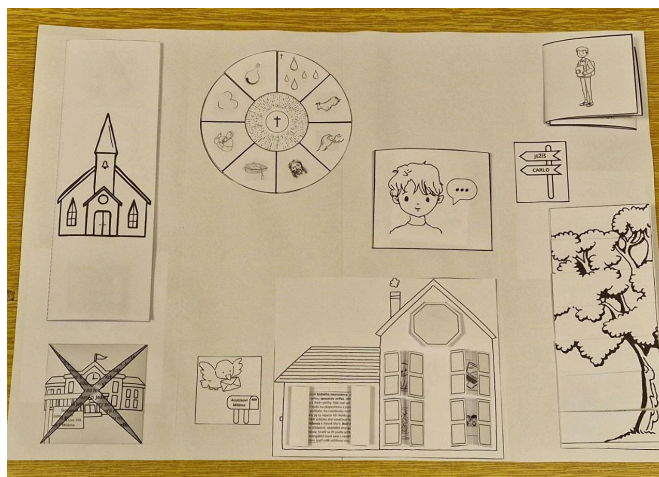
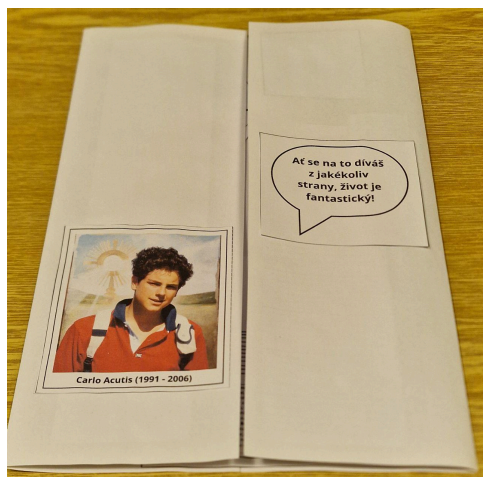
Jakmile známe polovinu papíru A3, přehneme celou levou a následně i pravou stranu k jeho středu. Vytvoříme tak otevírací okénko, které bude základem lapbooku. Do něj se budou vlepovat interaktivní prvky. Jestliže základ tvoříme pomocí kancelářského papíru (nikoli tvrdého), je vhodné vyrobené manipulační prvky k základu připevňovat lepící páskou, aby se nám kvůli lepidlu neohýbal. Pokud jsme polovinu načrtli tužkou, je nyní potřeba ji smazat, už nebude potřeba.

Uvnitř lapbooku najdeme tyto prvky:

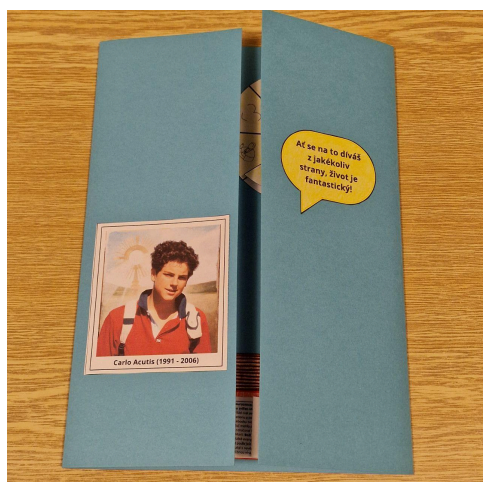
- standardní *obrázky*,
- *kombinovaná klop*,
- *čtvercová minikniha*,
- *kruhová minikniha*,
- *kapsa s kartami*,
- *okénka*,
- *klop*,

- kombinované okénko,
- malá rozkládací knížka,
- vícenásobná klapa.

Lapbook je představený na obrázku 4 a 5. Obrázek 4 ukazuje lapbook v černobílém provedení (bez vybarvení a práce s pastelkami). Obrázek 5 představuje již barevný lapbook.

Obrázek 4: Lapbook v černobílém provedení

Obrázek 5: Lapbook v barevném provedení

Jednotlivé prvky se do lapbooku lepí v pořadí, které určí vyučující (popř. domluva se žáky) a které dává dle dané vyučovací jednotky a doprovodných aktivit největší smysl. Doporučujeme každý prvek ještě před jeho vystříhnutím (anebo před jeho připevněním k dalšímu) vybarvit, protože lepidlo nebo lepicí páska by vybarvování mohly ztížit. V textu dále předpokládáme, že je každý z prvků před vystřížením už vybarvený. Vzhledem k tomu, že se lapbook bude tvořit pravděpodobně více vyučovacích jednotek a mezi nimi bude pauza,

je vhodné vytvořené prvky rovnou lepit na základ lapbooku, aby se v pauze nepoztrácely. I tohle tak v následujícím textu už není zmíněno. Co se týče prvku *obrázek*, tento se dá v každém případě nahradit vlastním, žákovským obrázkem, pokud by to žáci preferovali. Jen je dobré hlídat si jeho velikost, aby se nám na lapbook vešly pak i další prvky, které jsou kolem něj. Prvky, které se nestihnou před větší pauzou na lapbook připevnit, žákům dopředu nerozdáváme. Pokud pracují vlastním tempem (a vše je tedy na začátku rozdáno), je dobré mít pro každého připravený euroobal nebo obálku, kde se do další hodiny tyto papíry uschovají.

Úvodní strana lapbooku (lapbook před otevřením) se nachází na obrázcích 4 a 5. Není interaktivní a slouží k uvedení do tématu. Nachází se zde fotografie Carla Acutise (Associazione Carlo Acutis, 2b), jeho jméno, rok narození a úmrtí a známý výrok: “Ať se na to díváš z jakékoliv strany, život je fantastický” (Gori, 2024, s. 105). Právě tato slova obsahují Carlovu radost ze všeho krásného, co se kolem něj dělo. Mnozí měli pocit, že je neustále dobře naladěný (Gori, 2024; Salzano Acutis, 2024) a tahle nakažlivá radost je tak přesně to, čím lapbook otevíráme. Fotka je jediný barevný prvek z celé šablony. Pokud máme možnost, můžeme ji tak vytisknout v barvách. Fotografie je tak trochu *klopou*, i když tuto funkci neplní. Nachází se na levé půlce obdélníku (přetnutého čárkovanou čarou). Po vytisknutí se po délce čárkované čáry obdélník přehne napůl, obě poloviny se prázdnými stranami slepí k sobě a fotka tak bude pevnější, než kdyby se nacházela pouze na kancelářském papíře bez ohybu. Carlův výrok je umístěný na obyčejném *obrázku*.

Po otevření lapbooku (tedy po otevření základního *okénka*) se dostáváme do světa, ve kterém žil Carlo Acutis. Vzhledem k tomu, že zemřel nedávno, jistě nebude vzdálený a mnohá místa tak děti mohou navštěvovat stejně tak jako on. Jsou zde popsány tyto lokace: domov, škola, kostel a cestovatelská sekce. Dalšími prvky jsou slunce a *kapsa* s Carlovými výroky. V každém z představených míst je přítomný Bůh, aby bylo patrné, že jej Carlo zval do všech aspektů svého života.

Začneme popisem centrální části. Dole v centru stojí dům spolu s poštovní schránkou (obrázek 6), která udává, komu patří a v jakém se nacházíme městě. Dům i poštovní schránka jsou standardními *obrázky*. K domu náleží 4 interaktivní prvky *okének* (představují čtyři domovní okna), jedna *klopa* (jako střešní okno na domě) a jedno *kombinované okénko* (představuje vrata). *Okénka* se vystříhnou a po délce tečkované čáry přehnou do půli obdélníku (naznačené zezadu plnou čarou, aby se lépe přehýbalo). *Kombinované okénko* se

posléze na obou polovinách ještě jednou přehne, ale tentokrát směrem ven (opět po celé délce naznačené tečkované čáry). Aby bylo *kombinované okénko* (vrata) stále otevřené, poslední přeloženou část přilepíme k prvku. Opatrně, nelepíme levou a pravou stranu ke spodu manipulačního prvku, lepíme k sobě levou stranu vrat a pravou stranu vrat (stále se tedy může po obou stranách otevírat, ale vrata nezakrývají celý prostor za nimi). *Klopa* (střešní okno) se vystříhne a přehne po délce tečkované čáry. V nachystaném vzoru k vystřížení je jedno *okénko* navíc (pokud bychom nechtěli využít *klopy*, tedy speciálního tvaru střešního okna, můžeme mít všech pět domovních oken stejného druhu). Žádný prvek k sobě nelepíme, *okénka*, *kombinované okénko* i *klopa* tak budou otevřené pro další práci. Dále vystříhneme *obrázky* náležející k tématu: rodiče s dítětem, pes, dětští kamarádi, notebook, Bible s růžencem a schránka s ptáčkem. Prvních pět zmíněných obrázků nalepíme do *okének* a *klopy* (oken a střešního okna). Schránku budeme lepit přímo na základ lapbooku vedle domu.

Zde pracujeme s tématem domova. Ve čtyřech standardních domovních oknech vidíme rodiče s malým Carlem (byl jedináček), psa (představuje jeho domácí mazlíčky), přátele (rád je zval k sobě domů) a notebook (se kterým uměl velmi dobře pracovat). Vše zastřešuje (ve střešním okně) duchovní prvek (čtení Bible a každodenní modlitba růžence). Carlo měl vůči svým bližním vždy otevřené srdce, a to symbolizují také neustále otevřená vrata domu, do kterých lepíme text (dle uvážení píšeme) vysvětlující jednotlivé domácí prvky (popř. jen vybraný). Nabídnutý text, který se lepí do otevřených dveří, zní:

Carlo neměl **žádného sourozence**, zato byl obklopený velkou **spoustou zvířat**. Měl čtyři psy, dvě kočky a zlaté rybičky. Rád zval své **přátele domů**. Hráli spolu na playstationu a pomáhal jim s ovládáním počítače. Na notebooku tvořil **výstavy o Ježíši**, aby jej co nejvíce lidí mohlo poznat. Za *nejromantičtější schůzku dne* označoval každodenní modlitbu **růžence** k Panně Marii. **Boží Slovo** znal Carlo velmi důkladně, obzvláště evangelia, která četl stále dokola. Snažil se žít podle Ježíšova vzoru. Často se o evangeliích bavil také s nevěřícími nebo těmi, kteří měli odlišnou víru.

Jakmile máme vše nachystané, lepíme manipulační prvky na dům. Dům pak lepíme k základu lapbooku (centrální, spodní část, vpravo) a vedle něj (centrální, spodní část, vlevo) lepíme *obrázek* schránky s ptáčkem.

Obrázek 6: Detail lapbooku - domov

Nad domem (centrální, střední část, vlevo nebo vpravo) se nachází *kapsa s kartami*, do které po sestavení vložíme Carlovy výroky (obrázek 7). *Kapsu* vystříhneme a přeložíme dozadu všechny tři strany, které na obrázek navazují. Levou i pravou stranu pak přilepíme k vytvořené zadní straně. Opatrně, nelepíme je k přední straně (zezadu), ale pouze k zadní straně (zepředu), jinak by kapsa byla velmi tenká. Tímto nám prvek vytvořil širší *kapsu*, kam se dají umístit *karty*. V příloze 4 modelového lapbooku najdeme vybrané věty, které Carlo pronesl, nachystané na obdélnících k vystřížení. Je možné je zasunout do kapsy po jedné, anebo vždy po dvou (jedna z každé strany obdélníku). Tento postup byl zvolen také u modelového lapbooku, protože pak se s kartami lépe manipuluje (jsou pevnější). Obdélník se přepůlí po celé délce tečkované čáry a prázdnými místy se lepí k sobě. Z obou stran pak budeme moci číst jednotlivé výroky, které nám přibližují Carlův hluboký vztah k Pánu Ježíši, Panně Marii, lásku k eucharistii, vztah ke mši svaté, ke svátosti smíření a k životu. Je dobré se zamyslet, jakým způsobem budeme chtít s výroky pracovat (třídit, náhodně vybrat, nechat vybrat žáky ten, který je nejvíce zaujal, pro který mají ze života zkušenost, se kterou by se chtěli podělit aj.) a podle toho si určit, zda nám nevadí, že jedna karta bude v případě zpevnění oboustranná. Výroky jsou sepsané také v příloze 1.

Na obrázku 7 vidíme dále eucharistii (ve světě představuje slunce), *kruhovou miniknihu*, která obsahuje vybrané eucharistické zázraky. Kruhy se vystříhnou po jejich obvodu a manipulační prvek bude vytvořený tak, že se na sebe položí obrázky nahoru. Horní kruh je s obrázky, spodní s QR kódy. Na horním kruhu ještě prostříháme hranice mezi obrázky (až k eucharistické záři). Jakmile máme horní kruh nachystaný, můžeme je oba

spojit. Kruhy položíme na sebe, obrázky směrem nahoru a slepíme jejich středy. Je důležité nalepit správné QR kódy pod správné obrázky. Horní strana obou kruhů je označena křížkem. Tyto křížky patří pod sebe. Představené eucharistické zázraky jsou součástí webové výstavy, kterou Carlo tvořil tři roky. Obrázky na slunci napovídají základní prvek každého zázraku. Níže jsou uvedeny vybrané eucharistické zázraky spolu s vybraným prvkem, který je symbolizuje a důvodem, proč se vybraly:

- Itálie, Lanciano (jeden z nejznámějších) - 5 různě velkých kapek
- Polsko, Glotowo (je blízko) - volové
- Egypt (africký zázrak) - rozbouřená voda
- Chirattakonam, Indie (asijský zázrak) - Kristus
- Francie, Avignon (specifický zázrak) - člun
- Argentina, Buenos Aires (v Americe, navíc spojený s papežem Františkem) - papež
- Polsko, Legnica (je blízko a stal se nedávno, v roce 2013) - bolavé srdce
- Portugalsko, Santarém (jeden z nejznámějších) - nápoj lásky

Zázraky byly vybrány z různých důvodů - vidíme, že se odehrávají po celém světě a že může být každý velmi specifický. QR kódy odkazují na vytvořenou výstavu, která je popsána v angličtině. Pokud by pro žáky byla angličtina obtížná, kromě argentinského zázraku (a částečně i portugalského v Santarému) si stačí přečíst úvodní slova ke každému. Zmíněné dva obtížnější je tak dobré dát těm dětem, které se v angličtině cítí dobře. Děti tímto způsobem můžeme mimo jiné učit, jak se pracuje s volně dostupnými internetovými překladači, pokud potřebujeme přibližný překlad. Pokud z různých důvodů (děti ze sociálně slabších rodin bez mobilu, nepodporujeme mobil ve vyučování, anebo nechceme pracovat s angličtinou) se zázraky takto na hodině nebudeme pracovat, popř. bychom rádi prvotní dojem angličtiny podpořili českým textem (abychom si byli jisti, že žáci správně rozumí), v příloze 3 najdeme zázraky z knihy *Eucharistické zázraky* (Acutis, 2023) v češtině. Tyto by se pak např. mohly rozmístit nenápadně po třídě v obálkách, na každé by byl symbol, který jej představuje (stejný jako na slunci) a děti by si ten svůj přiřazený vyhledaly (ať už na začátku aktivity, anebo poté, co se se zázrakem seznámily v angličtině). V příloze 4 v šablonách modelového lapbooku tak najdeme symboly eucharistických zázraků volně mimo slunce. Práce se zázraky je navrhnutá jako skupinová. Každá skupina dostane přiřazený obrázek, vyhledají si k danému zázraku informace a dále s nimi pracují - přečtou si o zázraku, různou formou jej představí ostatním - je možné dramatizací, vyprávěním, dialogem, pantomimou,

vytvoří k němu plakát aj. Eucharistické zázraky také otevírají možnost diskuze nad tématem úcty k eucharistii, její podstaty (je to sám Ježíš Kristus, který při adoraci nikdy nezůstává sám), ochrany, nad pravidly, kdy by neměla spadnout na zem (ani její drobečky) apod.

Obrázek 7: Detail lapbooku - Carlovy výroky a eucharistické zázraky (slunce)

Levá část lapbooku je zobrazena na obrázku 8. Vlevo dole je představena Carlova škola Institut Lva XIII. ve formě *čtvercové miniknihy*. Na obrázku je vidět i celý její název, a to z důvodu nedávno zvoleného papeže Lva XIV. a možného tématu jeho jmenovitého předchůdce. *Čtvercovou miniknihu* vystříháme po vnějším okraji čtverce a po celé délce plných čar vnitřního čtverce přehneme. Tím vznikne výsledný obrázek školy. Po otevření obrázku školy se dostaneme na prostřední, prázdnou část papíru, kam je možné nalepit text, který popisuje Carla ve škole. Zní takto:

Ve škole se Carlo často **přátelil** s těmi, kteří do kolektivu nezapadali. Nabídl jim své přátelství a pomáhal jim spřátelit se s druhými. Když viděl, že je někomu ubližováno, vždy jej bránil. S kamarády rád hrával **fotbal**. Se spolužáky mluvil o **Ježíši**, i když se mu občas za jeho názory posmívali. Ve svém volném čase vytvořil na počítači školní prezentaci s nabídkou míst, kde byla možnost stát se **dobrovolníkem** a pomáhat tak druhým.

Vlevo nahoře je představené prostředí kostela ve formě *kombinované klop*. Obdélník s obrázky po jeho vnější straně vystříháme a přehneme na dvou vyznačených čárkovaných čarách po celé jejich délce. Přehýbáme tak, aby čtyři obrázky (Ježíše, eucharistie, Panny Marie a zpovědnice) byly schované mezi obrázkem kostela a spodní prázdnou stranou. Hranice menších čtyř obrázků prostříháme na vyznačených souvislých čarách až k čárkované čáře. Na spodní, prázdnou stranu nalepíme nachystané texty (anebo napíšeme vlastní) tak, abychom viděli po otevření stránky kostela jednotlivé obrázky a po otočení každého z nich i

konkrétní text, který k němu náleží. Zde si tedy dáváme pozor, abychom texty lepili na správnou prázdnou stranu (lepíme ji na opačnou stranu papíru, než na jaké se nachází veškeré obrázky). Texty k jednotlivým obrázkům zní takto:

Ježíš Kristus byl Carlovým nejlepším přítelem. Zval jej do každého okamžiku svého dne. Vyprávěl o něm také svým blízkým, aby se i oni mohli stát jeho přáteli. Nabízel jim, aby se společně s ním účastnili mše svaté nebo alespoň navštívili kostel.

Eucharistii díky svému hlubokému přátelství s Ježíšem přijal Carlo již ve svých 7 letech. Zamiloval si ji natolik, že několik let tvořil výstavu o eucharistických zázracích. Po prvním svatém přijímání cítil velkou touhu navštěvovat mši svatou každý den. Rád se modlil před eucharistickým Ježíšem při adoraci a takto s ním rozmlouval.

Panna Maria byla jedinou ženou Carlova života, jak rád říkal. Podle Carla byla pokora to, co je Panně Marii nejmilejší. Sám se zříkal drobných věcí, které měl rád (jako čokoláda nebo oblíbené filmy) a Panně Marii tímto daroval kytici růží, kterou využije na pomoc svým nejpotřebnějším dětem.

Ke **svátosti smíření** Carlo přistupoval většinou každý týden. Dával si vždy předsevzetí a snažil se tak být lepším člověkem. Vyznával se i z těch nejmenších hříchů, aby zůstal v úzkém přátelství s Ježíšem.

Obrázek 8: Detail lapbooku - kostel a škola (levá část)

Pravá část lapbooku je zobrazena na obrázku 9. Zabývá se Carlovými cestami, ať už těmi běžnými každodenními (do kostela, do školy, ke svým blízkým), anebo vícedenními (na prázdniny). Vpravo nahoře se nachází *malá rozkládací knížka*, která představuje, jak se Carlo

na cestách choval. Objekt vystříháme po jeho vnějších stranách a na vnitřních stranách jednotlivých čtverců označených souvislými čarami jej přehneme. Dojde tak celkem ke čtyřem přehnutím. Stránky by na sebe měly navazovat v tomto pořadí (zeshora dolů): malý školák, ruka, anděl, přátelé. Jednotlivé texty u obrázků zní:

Když byl Carlo **kdekoli na cestě**, ať už šel do školy, na výlet do přírody nebo jel na prázdniny, všiml si nejen krásného prostředí, ale hlavně lidí kolem sebe. Obzvláště takových, kteří na pozornost okolí nebyli zvyklí.

Carlo se denně modlil ke svému **andělu strážnému**. Věděl, že je neustále na cestách s ním a považoval jej za svého blízkého přítele. Prosil ho, aby mu pomáhal v boji vedeném proti svým hříchům.

Carlo **se přátelil** s vrátnými, které potkával cestou do školy, s cizinci, kteří ve městě byli noví a neměli zde tak moc přátel nebo s lidmi bez domova, kterým přinášel teplé jídlo a spacáky, když byla zima.

Vpravo dole se nachází strom ve formě *vícenásobné klop*y. Obdélník s texty a obrázky vystříháme po jeho vnější straně. V půlce jej přehneme po celé délce tečkované čáry tak, aby text i obrázky byly na vnitřní straně vytvořené *klop*y. Na prázdnou vnější, vrchní stranu *klop*y nalepíme strom. *Klopu* pak rozstříháme právě tam, kde je nalepený strom, a to po délce jednotlivých souvislých čar, které oddělují jednotlivá témata od sebe. Hranice témat stříháme až k tečkované čáře. Strom představuje, jak se Carlo na cestách choval, čemu se věnoval, kde byl a kdo mu byl blízký. Najdeme zde témata: pouštění draků (s úklidem přírody), ochrana zvířat, návštěva kostelů, sv. František z Assisi, vidění delfinů na moři, návštěva Vatikánu a zjevení Panny Marie, o kterých Carlo psal na internetu podobně jako o eucharistických zázracích. Texty u jednotlivých témat zní takto:

Pouštění draků - Carlo chodil s rodinou na **procházky do lesa** a často je doprovázeli jejich čtyři psi. O legraci tak neměli nouzi. Když viděl pohozené **odpadky**, sbíral je, aby chránil přírodu. S přáteli pouštěl na louce **draky**.

Ochrana zvířat - Měl rád i ta **nejmenší zvířata**. Jednou, když byl ještě malý kluk, viděl svého kamaráda zabít ještěrku, bylo mu to moc líto a domlouval mu, aby to už nikdy neudělal.

Návštěva kostelů - Carlo byl rád, že s ním je kdekoli na cestě také **Ježíš**. Než vyrazil na vícedenní výlet, vždy si zjistil, jaký kostel je blízko, aby se mohl účastnit mše svaté.

Sv. František z Assisi - Na prázdniny Carlo jezdil do italského města **Assisi**, kde se seznámil se **sv. Františkem**. Obdivoval jeho pokoru, kterou se snažil napodobit. Se sv. Františkem z Assisi je také spojuje jejich láska k eucharistii. Bylo to jeho nejmilejší místo, a proto je zde také pohřbený.

Delfini - Jednou byli s rodinou na moři a Carlo si moc přál vidět **delfíny**. Prosil proto Pána Ježíše, aby je spatřil. Jeho dědeček vypráví, že byla velmi malá šance na to, aby je potkali. Najednou, zničehonic se ukázaly desítky delfinů a doprovázeli je po třicet minut.

Návštěva Vatikánu - V roce 2000 Carlo poprvé navštívil **Vatikán**. Když byl s rodinou na návštěvě vatikánských zahrad, byl nadšený z představy, že by mohl potkat papeže. **Kněze i papeže** měl ve velké úctě jako Boží služebníky. Velmi mu záleželo na církvi a hájil její názory.

Zjevení Panny Marie - Pár měsíců před svou smrtí Carlo navštívil francouzské město Fatimu, kde se **Panna Maria** v 19. století zjevila třem pasáčkům. Carlo pátral po všech místech, kde se Panna Maria zjevila lidem, sepsal je a vytvořil z toho na internetu výstavu.

Mezi *malou rozkládací knížkou* v pravé části nahoře a *vicenásobnou klopou* v pravé části dole je ještě umístěný v levé centrální části obyčejný *obrázek směrůvky*. Ten udává téma pravé části lapbooku (cesty) a také to, že se Carlo snažil chodit všude s Ježíšem.

Obrázek 9: Detail lapbooku - cestování (pravá část)

Kromě vytvoření lapbooku můžeme s dětmi dále pracovat s jednotlivými tématy, která lapbook přináší. Jsou to běžná, každodenní témata, která děti řeší a jsou jim blízká. Můžeme jim položit např. následující otázky a dále je rozpracovávat.

- Co si myslím o Carlu Acutisovi?
- Které z témat týkající se Carla Acutise mě nejvíce oslovilo?
- Zním někoho, kdo se chová v některých situacích podobně jako Carlo Acutis? A ve kterých? Jak se cítím, pokud jsem jejich svědkem?
- Chtěl/a bych být přítelem Carla Acutise, pokud by to byl můj spolužák ze školy? Přátelil/a bych se s ním?
- Je něco, čím mě Carlo zaujal? Inspiroval mě něčím?
- Chtěl/a bych něco, co Carlo dělal a já zatím nedělám, ve svém životě vyzkoušet? A co jsem si takto vybral/a? Po nějakém čase pak: Jak jsem uspěl/a? Jak jsem se cítil/a, pokud se mi to povedlo? Chtěl/a bych v tom pokračovat?
- Vnímám Ježíše, eucharistii, Pannu Marii,... poté, co jsem se seznámil/a s Carlem jinak než předtím? Zjistila jsem o nich něco nového?
- Chtěl/a bych se přátelit s Carlem Acutisem? Zahrnout jej do svých modliteb s prosbou o přímluvu?

Literatura

Knižní zdroje

ACUTIS, Carlo. *Eucharistické zázraky ve světě*. Bratislava: TV Lux, 2023. ISBN 978-80-69022-08-9.

ČAUČÍKOVÁ, Marianna. *Carlo na dálnici do nebe: příběh blahoslaveného Carla Acutise*. Bratislava: TV Lux, 2024. ISBN 978-80-69022-13-3.

DOLIF, Bruno; ANTOGNAZZA, Maria Teresa; COLOMBO, Alberto; QUADRI, Lorenzo; RIZZI, Gimmi et al. *Všichni na palubu! Komiks o svatých*. Uhřetěpe: Doron, 2023. ISBN 978-80-7297-302-6.

GORI, Nicola. *Svatý Carlo Acutis*. 2., rozšířené vydání. Praha: Paulínky, 2024. ISBN 978-80-7450-477-8.

LACHMANOVÁ, Kateřina. *Novéna s bl. Carlem Acutisem*. Praha: Paulínky, 2021. ISBN 978-80-7450-409-9.

MAILLARD, Jean-Baptiste a MAILLARD, Marie. *Boží kluk Carlo Acutis*. Praha: Paulínky, 2024. ISBN 978-80-7450-482-2.

PRÉVAUX, Camille W. de. *Carlo Acutis*. Uhřetěpe: Doron, 2023. ISBN 978-80-7297-275-3.

SALZANO ACUTIS, Antonia, RODARI, Paolo (ed.). *Tajemství mého syna*. Uhřetěpe: Doron, 2024. ISBN 978-80-7297-279-1.

TURNEROVÁ, Corinna. *Boží ajťák: 9 dní s Carlem Acutisem: příběh*. Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2024. ISBN 978-80-7566-552-2.

Online zdroje

ACUTIS, Andrea. Online. 2013. Dostupné z: https://www.vittoriaassicurazioni.com/Allegati/Governance/PDF_GOVERNANCE_ITA/ORGANI%20SOCIALI/Consiglio%20di%20amministrazione/CV%20Andrea%20Acutis.pdf. [cit. 2025-04-30].

Apertura della tomba del Beato Carlo Acutis. Online. Maria Vision Italia, 2020. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=fm_Wh6qXvOY. [cit. 2025-05-05].

Apparizioni di Angeli e Demoni. Online. Dostupné z: <https://www.carloacutis.net/AngeliDemoni/>. [cit. 2025-04-29].

BÉATIFICATION DE CARLO ACUTIS. Online. KTO TV, 2020. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=Tt87h5I42Ao&t=1s>. [cit. 2025-05-04].

Blahoslavený Carlo Acutis. Online. Associazione Amici di Carlo Acutis, 2023a. Dostupné z: <https://carloacutis.cz/index.php>. [cit. 2025-05-05].

Blahoslavený Carlo Acutis | Čnosť čínorodosti. Online. TV LUX deťom, 2022. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=3Sasptpre3g>. [cit. 2025-05-05].

Canva. Online. 2025. Dostupné z: https://www.canva.com/cs_cz/. [cit. 2025-05-11].

Carlo Acutis Misionář 2.0. Online. CheminNeuf NetforGod, 2020. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=VRRgeqXiKYM&t=224s>. [cit. 2025-05-05].

Carlo Acutis: al via ad Assisi le celebrazioni per la traslazione. Online. Vatican News, 2019. Dostupné z: <https://www.vaticannews.va/it/chiesa/news/2019-04/carlo-acutis-assisi-traslazione-celebrazioni.html>. [cit. 2025-04-29].

Carlo Acutis - Sito ufficiale. Online. Dostupné z: <https://www.carloacutis.com/>. [cit. 2025-04-29].

Comunicato della Santa Sede, 21.04.2025. [B0269]. Online. 2025. Dostupné z: <https://press.vatican.va/content/salastampa/it/bollettino/pubblico/2025/04/21/0269/00495.html>. [cit. 2025-05-04].

Catechesi. Online. Dostupné z: <https://www.assisisantuariospogliazione.it/catechesi/>. [cit. 2025-05-05].

Church of Our Lady of Dolours. Online. Our Lady of Dolours Servite Parish, 2024. Dostupné z: <https://serviteparish.co.uk/>. [cit. 2025-05-13].

Istituto Leone XIII. Online. 2025. Dostupné z: <https://www.leonexiii.it/>. [cit. 2025-04-29].

Chi siamo. Online. Istituto tecnico Carlo Acutis - Milano, 2025. Dostupné z: <https://itcarloacutis.it/chi-siamo/#>. [cit. 2025-05-05].

Inferno - Purgatorio - Paradiso. Online. Dostupné z: <https://www.carloacutis.net/InfernoPurgatorioParadiso/>. [cit. 2025-04-29].

Istituto Marcelline Tommaseo. Online. 2019. Dostupné z: <https://www.marcellinetommaseo.it/>. [cit. 2025-04-29].

Kdo je Carlo Acutis?. Online. Komunita Blahoslavenství, 2020. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=5BZS70uBmLk>. [cit. 2025-05-05].

Lazard Brothers. Online. Lazard, 2025. Dostupné z: <https://www.lazard.com/about-lazard/locations/united-kingdom/>. [cit. 2025-05-13].

Miracoli Eucaristici. Online. Dostupné z: <https://www.miracolieucaristici.org/index.html>. [cit. 2025-04-29].

POHANKOVÁ, Tereza. *Využití lapbooků v přírodovědném vzdělávání na 1. stupni ZŠ.* Online. Brno: Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, 2020. Dostupné z: <https://is.muni.cz/th/d1hb7/>. [cit. 2025-04-24].

Premio Internazionale Francesco d'Assisi e Carlo Acutis. Online. Dostupné z: <https://www.francescoassisiscarloacutisaward.com/>. [cit. 2025-05-05].

Sanctuary of Saint Michael the Archangel. Online. 2017. Dostupné z: <https://www.santuariosanmichele.it/?lang=en>. [cit. 2025-05-04].

Santa Maria Maggiore (Santuario della Spogliazione). Online. Dostupné z: <https://www.assisisantuariospogliazione.it/>. [cit. 2025-05-01].

Sito Ufficiale Associazione Carlo Acutis. Online. Associazione Carlo Acutis, 1a. Dostupné z: <https://www.carloacutis.com/it/association>. [cit. 2025-05-05].

Sito Ufficiale Associazione Carlo Acutis - Scarica Materiale. Online. Associazione Carlo Acutis, 2b. Dostupné z: <https://www.carloacutis.com/it/association/download>. [cit. 2025-05-09].

The Appeals of Our Lady. Online. Dostupné z:
<https://www.apparizionimadonna.org/en/avm/home>. [cit. 2025-04-29].

Visita il Beato Carlo Acutis. Online. Maria Vision Italia, 2025. Dostupné z:
<https://www.mariavision.it/santuario-spogliazione-assisi>. [cit. 2025-05-05].

Životopis - Carlo Acutis. Online. Associazione Amici di Carlo Acutis (v textu práce AMCA), 2023b. Dostupné z: <https://carloacutis.cz/clanek.php?id=1575>. [cit. 2025-04-29].

2020.10.10 Beatificazione Carlo Acutis. Online. Vatican News, 2020. Dostupné z:
<https://www.youtube.com/watch?v=7Qv0Th-ANKc&t=53s>. [cit. 2025-05-04].

2025 International Award "Francis of Assisi and Carlo Acutis for an Economy of Fraternity". Online. International Union Superiors General, 2024. Dostupné z:
<https://www.uisg.org/de/news/2025-international-award-francis-assisi-carlo-acutis/>. [cit. 2025-05-05].

Přílohy

Seznam příloh

Příloha 1 - Výroky Carla Acutise

Příloha 2 - Ukázky z knih o Carlu Acutisovi, které vyšly v češtině (první svaté přijímání)

Příloha 3 - Eucharistické zázraky v češtině, se kterými pracujeme v lapbooku

Příloha 4 - Modelový lapbook o životě Carla Acutise

Příloha 1 - Výroky Carla Acutise

Výroky jsou obsažené v knize *Svatý Carlo Acutis* autora Nicola Gori (2024).

Svatost smíření, hřích, čistota duše:

- "Když je krásný sluneční den a voda v jezeře je čistá a průzračná, odráží jako zrcadlo všechno, co je kolem. Stejně by to mělo být i s naší duší. Pokud je jasná a pokojná jako jezero, Bůh v ní uvidí svůj vlastní odlesk..." (s. 15)
- "I ta nejmenší slabost nás drží připoutané na zemi tak, jako je to s balónky, které držíme na provázku." (s. 56)
- "Aby balón mohl vystoupit na oblohu, musí odhodit závaží. Podobně se i lidská duše, má-li se pozvednout k nebi, potřebuje zbavit i malých závaží, jako jsou lehké hříchy. V případě, že se jedná o smrtelný hřích, duše spadne k zemi, ale zpověď působí jako oheň, který jí dá vystoupat nahoru - stejně jako u horkovzdušného balónu. Proto je třeba se často zpovídat, duše je totiž dost komplikovaná." (s. 57, s. 105)
- "K čemu je vyhrát tisíc bitev, pokud nedokážeš vyhrát nad svými vášněmi? Je to k ničemu. Skutečně bitvy bojujeme sami se sebou." (s. 104)
- "Jediná věc, které se máme opravdu bát, je hřích." (s. 105)
- "Proč se lidé starají o krásu vlastního těla, a nikoli o krásu duše?" (s. 105)

Mše svatá:

- "Podle mě mnoho lidí nechápe skutečnou hodnotu mše svaté a její hloubku. Kdyby si uvědomili, že se nám Pán opravdu daroval jako náš pokrm a nápoj v eucharistii, chodili by do kostela co nejčastěji, aby toto bohatství získali!" (s. 49)
- Po svatém přijímání se Carlo začínal modlit těmito slovy: "Ježíši, udělej si pohodlí. Chovej se jako doma." (s. 51).

Ježíš Kristus:

- "Najděte Boha a naleznete smysl svého života." (s. 104)
- "Ježíši, udělej ze mě takového svatého, jakým mě chceš mít." (s. 36)
- "Všichni lidé jsou Boží tvorové." (s. 42)
- "Největší dar, který Bůh dal lidem, je jednorozený Syn Boží Ježíš Kristus." (s. 45)
- "Mým životním programem je být neustále spojen s Ježíšem." (s. 104)

Eucharistie:

- "Eucharistie je Ježíš skutečně přítomný ve světě, stejně jako když ho v době apoštolů učedníci viděli chodit jako člověka z masa a kostí po ulicích Jeruzaléma." (s. 48)
- "Eucharistie je moje dálnice do nebe!" (s. 48, s. 104)

- "Plody každodenní Eucharistie se duše nejvíce posvěcují a uchrání se před nebezpečími, která by mohla ohrozit jejich věčnou spásu." (s. 49)
- "Eucharistie je Srdce Ježíšovo." (s. 77)
- "Když trávíme čas na sluníčku, opálíme se; zatímco zůstáváme-li před Ježíšem v eucharistii, stáváme se svatými." (s. 104)

Modlitby:

- "Kdyby se někdy stalo, že někdo na cestě k Bohu zabloudí, Pán si dřív nebo později vzpomene na modlitby jeho blízkých a dovede ho zpátky do ovčince." (s. 60)
- "Obrácení není nic jiného než přestat hledět do země a začít se dívat vzhůru. Stačí jen pohnout očima." (s. 104)
- "To jediné, oč je třeba prosit v modlitbě, je touha po svatosti." (s. 104)
- "Neustále pros svého anděla strážného o pomoc. Musí se stát tvým nejlepším přítelem." (s. 105)
- "Růženec je nejkratší cestou do nebe." (s. 105)

Život:

- "Naše cíle nemají být konečné, ale nekonečné." (s. 104)
- "Život je opravdu krásný pouze tehdy, když dokážeme milovat Boha nade všechno a bližního jako sebe." (s. 105)
- "To, co mám za úkol uskutečnit já, nemůže uskutečnit nikdo jiný." (s. 105)
- "Ne já, ale Bůh." (s. 105)
- "Umírám rád, protože jsem prožil svůj život, aniž bych promrhal byť jen minutu na věci, které Bohu nedělají radost." (s. 105)
- "Neboj se, protože Ježíšovým vtělením se smrt stává životem, a není třeba před ní utíkat: na věčnosti nás čeká něco naprosto mimořádného." (s. 105)
- "Ať se na to díváš z jakékoliv strany, život je fantastický!" (s. 105)

Příloha 2 - Ukázky z knih o Carlu Acutisovi, které vyšly v češtině

knihy *Eucharistické zázraky* (Carlo Acutis, 2023, s. 7 - první svaté přijímání)

Blahoslavený Carlo Acutis

Přivodce a autor mezinárodní výstavy o eucharistických zázracích, na základě které vznikla tato kniha.

„**B**ýt stále spjat s Ježíšem: to je cíl mého života,“ napsal sedmiletý Carlo Acutis u příležitosti svého prvního svatého přijímání, a tomuto svému životnímu ideálu zůstal vždy věrný. Od té doby nikdy nevynechal každodenní setkání s Ježíšem při mši svaté, modlitbě růžence a eucharistické adoraci. Byl přesvědčen, že „stojíme-li před Ježíšem v Eucharistii, stáváme se svatými.“ Od útlého věku měl jasný cíl – nebe, cíl, o kterém byl přesvědčen, že ho mohou dosáhnout všichni lidé, a za tento cíl se modlil a obětoval. V jeho počítači se našla slova svaté Hyacinty Fatimské: „Kdyby lidé věděli, co je věčnost, udělali by všechno pro to, aby změnili svůj život.“ A vedle těchto slov měl poznámku: „Milovat zítřek znamená vydat ze sebe to nejlepší už dnes.“ Carlo nás vždy vybízel k zamyšlení nad tím, že „každá vteřina, která uplyne, je o jednu vteřinu méně ze života, který máme k dispozici, abychom se posvětili,“ a že „svatost není sčítání, ale odčítání. Aby mne ubývalo a Boha přibývalo.“ Carlo říkával, že „Bůh pro každého z nás připravil jedinečný a konkrétní příběh, ale zároveň nám ponechal svobodu, abychom závěr napsali sami.“ A jaké nepěkné konce mnozí lidé píší! Podle Carla „se všichni rodíme jako originály, ale mnozí umírají jako fotokopie!“ A „právě Eucharistie je pro nás mimořádně účinným prostředkem k uskutečnění tohoto jedinečného a neopakovatelného plánu, který s námi Bůh má od stvoření světa.“ Mezi několika dobrovolnickými pracemi si Carlo

vybral pomoc knězi při výuce katechismu, a právě to ho přivedlo na myšlenku připravit výstavu o eucharistických zázracích, které církev uznává. Náročná práce, do níž zapojil i svou rodinu, trvala téměř dva a půl roku. Duchovní plody, které mohla výstava přinést, bylo těžké odhadnout. Dnes můžeme konstatovat, že výstava již navštívila všech pět kontinentů. Carlo se domníval, že lidé se často příliš soustředí na materiální věci, čímž riskují ztrátu nadpřirozeného smyslu a tím i ztrátu velkého pokladu, který nám Ježíš zanechal ve svátostech, které ustanovil. Byl vždycky dojatý, když četl slova evangelia: „Zůstanu s vámi až do konce světa.“ (Mt 28, 20) Skutečná Ježíšova přítomnost v Eucharistii pro něj byla neuvěřitelným tajemstvím: „Boha s jeho tělem, duší a božstvím můžeme nalézt ve všech svatostáncích světa! Když se nad tím zamyslíme, máme mnohem větší štěstí než ti, kteří žili

Eucharistický zázrak

v LANCIANU

ITÁLIE, ROK 750

Nápis na mramorové desce ze 17. století popisuje eucharistický zázrak, který se odehrál v Lancianu v roce 750 v Kostele svatého Františka. Jeden řeholní kněz pochyboval, zda se v konsekrované hostii skutečně nachází tělo Ježíše. Sloužil mši svatou a po odříkání slov předepsaných pro konsakraci viděl, jak se hostie proměnila v tělo a víno v krev. Vše bylo ukázáno přihlížejícím. Tělo zůstalo celistvé a krev rozdělená na pět nerovnoměrných částí, které všechny dohromady váží tolik, co každá zvlášť.

Obraz v kapli ve Valsecce zobrazující zázrak.

V roce 1970 arcibiskup z Lanciana a provinční ministr Řádu menších bratří konventuálů z Abruzzi, se svolením Říma, požádali doktora Edoarda Linoliho, ředitele nemocnice v Arezzu a profesora anatomie, histologie, chemie a klinické mikroskopie, o podrobné vědecké prozkoumání relikvií zázraku, k němuž došlo před dvanácti stoletími. Dne 4. března 1971 profesor předložil zprávu s podrobným popisem jednotlivých provedených studií. Zde jsou nejdůležitější závěry:

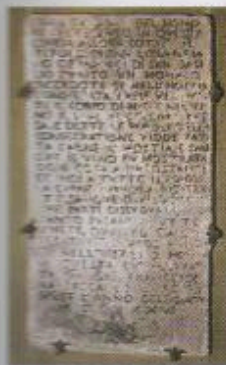
1. „Zázračné tělo“ je ve skutečnosti maso sestávající z příčně pruhované svalové tkáně myokardu.
2. „Zázračná krev“ je skutečná krev: chromatografická analýza to dokazuje

s naprostou a nezpochybnitelnou jistotou.

3. Imunologická studie prokazuje, že tělo a krev jsou zcela jistě lidské povahy, a imunohematologický náleznám umožňuje se vši objektivitou a jistotou konstatovat, že obě tyto substance patří do stejné krevní skupiny AB, tedy do téže skupiny, jakou měl člověk na rubáši a která je charakteristická pro obyvatelstvo Blízkého východu.

4. Bílkoviny obsažené v krvi jsou normálně rozloženy ve stejném procentuálním poměru jako v proteínovém séru normální čerstvé krve.

5. V žádném histologickém řezu nebyly zjištěny známky infiltrace solí nebo

Kamenná deska z roku 1831 popisující zázrak.

Monstrance obsahující posvátné relikvie.

Relikvie vína, které se proměnilo v krev.

konzervačních látek používaných ve starověku k mumifikaci. Tato zpráva byla publikována v *Quader-ni clavo in Diagnostica* (svazek 3, 1971) a vzbudila velký zájem vědeckého světa. Rovněž v roce 1973 jmenovala Nejvyšší rada Světové zdravotnické organizace vědeckou komisi, která měla Linoliho zvěři ověřit. Práce trvaly 15 měsíců a bylo provedeno 500 testů. Výzkumy byly stejné jako ty, které prováděl prof. Linoli, navíc byly doplněny o některá další zkoumání. Přesněji řečeno, bylo konstatováno, že fragmenty odebrané z Lancianu nelze porovnávat s mumifikovanou tkání. Pokud jde o povahu fragmentu těla, komise prohlásila, že se jedná o živou tkáň, protože vykažu-

je rychlou odezvu na všechny klinické reakce typické pro živé bytosti. Tělo a krev z Lanciana jsou tedy takové, jako kdyby byly odebrány téhož dne ze živého člověka. Ve stručném výtahu z vědecké práce lékařské komise Světové zdravotnické organizace a OSN, který byl zveřejněn v prosinci 1976 v New Yorku a Ženevě, bylo uvedeno, že věda, vědoma si svých limitů, není schopna poskytnout uspokojivé vysvětlení tohoto jevu.

Eucharistický zázrak v Lancianu

*Tělo a krev
z Lanciana
vypadají,
jako kdyby
byly
odebrány
téhož dne
z živého
člověka.*

Starožitná malba zobrazující zázrak.

Svatý Jan Pavel II., tehdy krakovský kardinál, uctil svatou relikvii v roce 1974.

Pět hrudek krve zvětšených pod lupou. V krvi zázraku lze rozpoznat všechny přítomné složky v živé krvi a zázrak v zázraku, kdy každá z pěti hrudek krve váží každá zvlášť 15,85 gramů, což je přesně tolik, kolik váží všech pět hrudek zvážených dohromady.

Čtvercová mřížka z pozlaceného kovaného železa, v níž byly uchovávány relikvie zhruba po dobu 266 let.

Analýza hostie. Endokardiologické struktury.

Relikviář z 18. století s hostií a sraženou krví, dar zámožného občana Domenica Coliho.

Svalstvo je součástí myokardu, konkrétně levé srdeční komory. Lze snadno identifikovat srdeční tepny a cévy a párové tenké rozvětvení bloudivého nervu. V okamžiku zázraku bylo maso živé a pak se projevila posmrtná ztuhlost – *rigor mortis*.

Zázrak byl předmětem několika zkoumání ze strany církevních úřadů v letech 1574 až 1886, a naposledy v roce 1970 byl podroben vědeckému zkoumání profesory z univerzity v Sieně, kteří dospěli k následujícímu závěru: „Tělo je skutečné lidské maso (sestávající ze svalové tkáně srdce); krev je skutečná lidská krev (patří ke stejné krevní skupině AB jako maso); jednotlivé složky jsou z normální čerstvé lidské tkáně; zachování těla a krve, ponechaných v přirozeném stavu po dobu dvanácti století a vystavených působení atmosférických a biologických činitelů, zůstává mimořádným jevem“ (Linoliho zpráva č. 41311971).

Histologický obraz těla.

Buňky svalové tkáně.

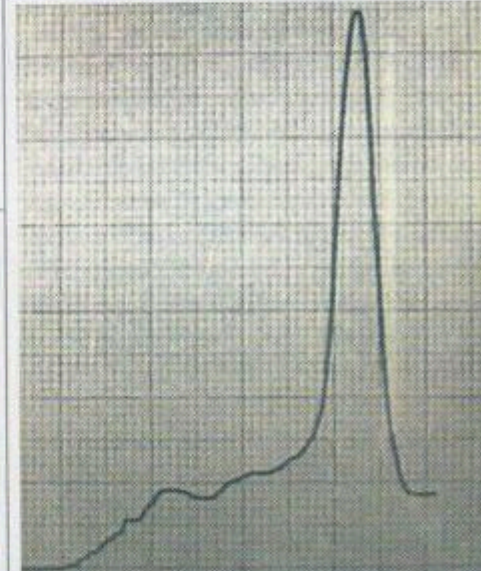
Lalůček tukové tkáně.

Bloudivý nerv.

Kostel svatého Františka byl postaven asi o pět set let později, v roce 1258, nad původní kaplí, v níž se utílal zázrak.

Elektroforetický náčrt bílkovin ze zázračné krve. Profil proteinových frakcí v séru je totožný se vzorkem čerstvé krve.

knihy *Carlo na dálnici do nebe: Příběh blahoslaveného Carla Acutise* (Marianna Čaučíková, 2024, s. 10 - první svaté přijímání)

kniha *Všichni na palubu! Komiks o svatých* (Bruno Dolif a další, 2023, s. 16 - první svaté přijímání)

2. DUCHOVNÍ CESTA

ristickému Ježíši. Například v den, kdy poprvé přijal Pána Ježíše v Eucharistii, jel Carlo s příbuznými v autě do kláštera mnišek v Perego. Přes silnici tehdy přecházel pastýř s bílým beránkem. Usmál se na něj: Přišlo mu to jako znamení od Pána, jako malá pozornost z nebe.

Celý jeho krátký život připomínal Eucharistii – plynul jako jedna velká mše svatá: Podobal se beránkům bez vady, které židé obětovali při velikonočních slavnostech. Jak už jsme řekli, dobrovolně nabídl Bohu své utrpení za církve a za papeže, ve spojení s Kristem, který při každé mši svaté nabízí sebe sama za spásu všech lidí.

Hned po prvním svatém přijímání (v pouhých sedmi letech) začal chodit na mši svatou každý den, bylo-li to jen trochu možné – zpočátku musel vždy přesvědčit někoho z dospělých, aby šel s ním. Později prohlašoval, že „plody každodenní Eucharistie se duše nejvíce posvěcují a uchrání se před nebezpečími, která by mohla ohrozit jejich věčnou spásu“. Podobně jako pastýři z Fatimy přinášel drobné oběti za ty, kdo pohrdají Ježíšem přítomným v Eucharistii. Říkával: „Podle mě mnoho lidí nechápe skutečnou hodnotu mše svaté a její hloubku. Kdyby si uvědomili, že se nám Pán opravdu daroval jako náš pokrm a nápoj v Eucharistii, chodili by do kostela co nejčastěji, aby toto bohatství

8. DEN

„Eucharistie je moje autostráda do nebe.“

Carlo, ty jsi záhy objevil, jaký poklad máme ve svátosti eucharistie, proto ses co nejčastěji účastnil mše svaté a rád jsi přebýval v tiché modlitbě u svatostánku. Prosím, vypros mi tvůj velký hlad po Božím slově i po eucharistickém chlebu. Kéž ve mně Duch Svatý probouzí touhu po tiché adoraci svátosti Lásky, po hlubším sjednocení s Kristem.

Prosím tě také za... (*případný zvláštní úmysl mé novény*).

Otčenáš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

4. kapitola

První svaté přijímání

„Můj životní program – být neustále spojen s Ježíšem.“

Jak Carlo roste, stále víc poznává Ježíše, má ho doopravdy rád. Když jdou spolu na procházku, paní Antonia je často svědkem toho, že se její synek zastaví před kostelem, zahledí se na ni svými hlubokými očima a s důvěrou se zeptá:

„Mami, půjdeme dovnitř? Chtěl bych pozdravit Pána Ježíše.“

Antonia souhlasí a spolu se svým synkem se učí vnímat toho tajemného Přitele, který je ukrytý vpředu ve svatostánku: jeho přítomnost naznačuje červené světýlko.

Po čku přitom sleduje svého syna, kterému je teprve šest let, jak rázem celý zpozorní, přivře oči a mírně se usmívá... Jeho rty se neslyšně pohybují, jako by si s někým povídal.

Maminka sama cítí, že Bůh je zde nějak přítomen a že se dotýká jejich srdcí. Synek se jí za chvíli

ku zeptá: „Už ses domodlila?“

„Ano, Carlo.“

„Tak můžeme jít zase ven.“

„Dobrá, pojd'me.“

Cestou jí pak vykládá o tom, jak musí být úžasné přijímat Ježíše ve svatém přijímání.

„Mami, víš ty vůbec, co to znamená ‚být spojený s Ježíšem‘? V našem těle? V hostii je opravdu živý Ježíš! Už se nemůžu dočkat, až půjdu taky k přijímání a pocítím, jak ke mně přichází. To musí být něco úžasného!“

Carlo o tom mluví opakovaně, ať už s rodiči nebo s chůvou Beatou. Jeho touha přijmout Ježíše je čím dál větší. Avšak Antonia ví, že v Itálii děti přistupují k prvnímu svatému přijímání nejdříve v devíti letech. Každou neděli však vidí, jak je Carlo zklamán, že nemůže „přijmout svého Ježíše“.

Rodiče o tom zkusí promluvit s jedním známým biskupem, jmenuje se Pasquale Macchi. Otec biskup si o tom chce popovídat přímo s chlapcem.

„Carlo, slyšel jsem, že bys šel rád k prvnímu svatému přijímání. Je to pravda?“

„Ano, ano! Moc rád!“

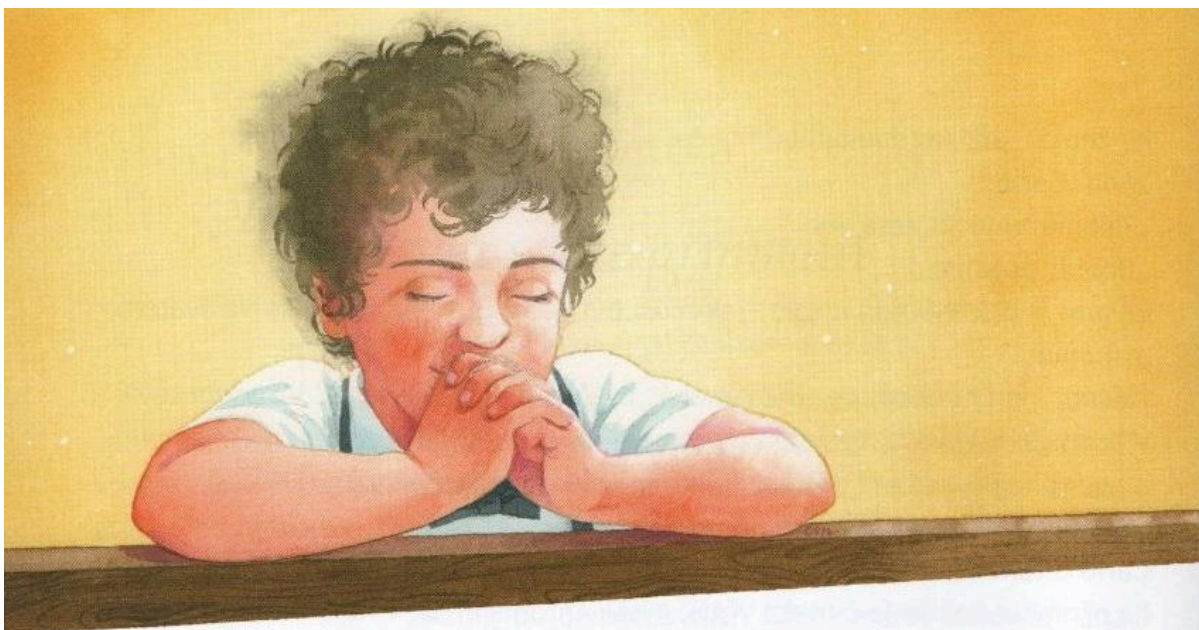
„Ale když se modlíš před křížem, který máš doma na zdi, taky jsi přece spojen s Ježíšem.“

„Ano, jistě, každou modlitbou se spojuji s Ježíšem. A kříž na zdi mi pomáhá na něj myslet. To ale není totéž, jako když je přítomný v hostii!“

„Co tím myslíš?“

„No, v hostii je Ježíš přítomen i se svým tělem. Můžeme ho vidět, dotýkat se ho, jíst ho, spojovat se s ním... Přichází tak do našeho srdce, do celého našeho života. Zajímá ho totiž úplně všechno, chce proměnit celý náš život.“

Carlo s ním rozpráví docela dlouho o samotě. Když pak otec biskup odchází, je zjevně dojatý. Paní Antonii řekne: „Mohu se zaručit za Carlovu křesťanskou zralost a za jeho formaci, jsem si jistý, že je připraven. Rozhodně by měl jít

k prvnímu svatému přijímání. Doporučuji vám, abyste tuto slavnost uspořádali na nějakém klidném místě, kde se dá dobře modlit.“

Když pak večer Carlo uléhá ke spánku, je přešťastný. Nemůže ani usnout, tak je tou skvělou zprávou rozrušený. Je mu teprve sedm, ale už brzy půjde k prvnímu svatému přijímání!

V úterý 16. června 1998 vyskočí z postele a začne radostně pobíhat po kuchyni: „Maminko, maminko! Dneska jdu k prvnímu svatému přijímání! Honem! Musíme všechno nachystat!“

Po snídani nasednou do auta a jedou do kláštera poblíž Milána, kde se má konat ona velká událost. V autě panuje povznesená nálada. Náhle musí tatínek prudce zabrzdit: přes cestu přechází pastýř... s bílým beránkem v patách! Jehňátko nijak nespíchá, zastavuje se, bečí, ohlíží se po autu, a pak zase hopká dál. Carlo ho nadšeně sleduje a pak prohlásí:

„Myslím, že to byl dáreček pro mě!“

„Proč myslíš?“ ptá se Luana.

„Protože Ježíš je taky Beránek, a vůbec – beránci jsou tak roztomilí! Miluju beránky!“

Když dorazí ke klášteru a vejdou do kostela, chlapec zpozorní. Už se nemůže dočkat! Řeholní sestry se usmívají, když vidí jeho natěšený výraz. Tolik očekávaná chvíle je konečně tady: Carlo poprvé přijímá Ježíše. Je na něm vidět, že prožívá něco silného. Pak se na jeho tváři rozhostí pokojný úsměv... Carlo je šťastný – Ježíš je v něm, je mu tak blízko, že to víc nejde!

Večer je ve svém pokoji sám, ale pořád pocituje velikou radost z toho, co prožil. Sedne si ke stolu a zaznamená si: „Můj životní program – být neustále spojen s Ježíšem!“

Když ho pak maminka přijde uložit ke spánku, zeptá se ho:

„Tak co, Carlo, jsi šťastný?“

„Ano, maminko, byl to úžasný den!“

Poté ji o něco požádá: „Víš, mami, chtěl bych chodit denně na mši, abych mohl každý den prožívat to, co dnes.“

„Dobře, nějak to zařídíme. Někdy bych tě tam mohla vodit já, třeba ráno před školou. Zvládneš ale vstávat tak brzy?“

„Ano, maminko! Kvůli tomu rád vstanu. Může mě taky doprovodit náš pomocník Rajesh.“

Rajesh je Ind. Rodině Acutisových pomáhá s péčí o dům a zahradu... a někdy také s Carlem (*Beata už s rodinou není*).

„Můžeš se ho zeptat. Rajesh je ale hinduista, nevěří v Ježíše.“

„Určitě se mnou rád půjde, Rajesh je kámoš!“

A tak Carlo začal chodit denně na mši svatou, jen aby mohl být co nejvíce s Ježíšem!

Carlo Acutis (Prévaux, 2023, s. 9)

dotýkat se ho, mluvit s ním, ale byli omezeni časem a prostorem. Mnozí šli za ním dlouhé kilometry pěšky, a stejně se jim vždy nepodařilo k němu přiblížit, protože kolem něj pořád byly zástupy. Vzpomeňme na Zachea, který musel vylézt na strom, aby ho aspoň zahlédl. A nám dnes stačí, když si zajdeme do nejbližšího kostela; Jeruzalém máme hned za rohem!

A jindy si zapsal:

Lidé, kteří žili tenkrát s Ježíšem, se nemohli žít jeho Tělem a Krví, jako to můžeme dělat my. Neměli možnost eucharistické adorace, skrze kterou nás Ježíš proměňuje a stále více připodobňuje sobě... Díky tomu, že se „ukryl“ v Eucharistii, dává nám cele sebe sama, svoje Tělo i Krev, svou duši i božství, a pomůže nám uskutečňovat naše posvěcení. Ježíš nás zve, abychom k němu přicházeli: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo“ (J 7,37-38).

Pro svatého Ignáce z Antiochie byla Eucharistie „lékem nesmrtelnosti“. Pro Carla byla tou nejvíce nadpřirozenou skutečností na zemi vůbec, protože je v ní přítomen sám Bůh, náš Stvořitel. Často opakoval, že „kdyby lidé chápali, jak je Eucharistie důležitá, tlačily by se na svaté přijímání takové fronty, že bychom se do kostela ani nevešli!“

Pokud jde o Carlovo uspíšené první svaté přijímání, za jeho zralost a křesťanskou formaci se zaručil Mons. Pasquale Macchi, někdejší osobní sekretář papeže Pavla VI. On nám také poradil, abychom tuto svátost slavili na nějakém tichém místě, které by umožňovalo vnitřní usebrání, skutečné setkání s Bohem. A tedy krátce poté, co Carlo

dovršil sedm let, dne 16. června 1998, jsme se vypravili do kláštera Bernaga v Peregu, kde žijí již zmíněné klauzurované mnišky.

Těžko říct, co prožil můj syn a co jsme tehdy prožili my všichni, kteří jsme tu událost slavili spolu s ním. Jedno je jisté – od té chvíle se stalo spojení se svátostným Kristem středobodem jeho života. Začal pak o své vůli denně chodit na mši svatou, vztah s Kristem se pro něj stal ŽIVOTEM! Při mši svaté s ním rozprávěl, mluvil k němu, naslouchal jeho slovům a čerpal inspiraci a sílu ke všemu, co dělal. Z každodenní mše svaté pramenila veškerá jeho kreativita a tvůrčí energie.

Z onoho krásného slunečného dne si pamatuji spoustu detailů, mimo jiné naši cestu autem z Milána. Kousek před cílem nás čekalo stoupání do kopce, na němž stojí klášter; vtom zrovna přecházel přes cestu pasáček s bílou ovečkou, takže manžel musel zprudka zabrzdit. Vzpomínám na Carlův úsměv, na jeho rozradostnělý výraz: ovečky měl moc rád. Poznamenal, že ten beránek, který se vynořil jakoby odnikud, mu přijde jako znamení z nebe, jako dáreček jen a jen pro něj. Úplně zářil štěstím. Moc dobře si byl vědom toho, co se bude dít. Později prohlašoval: „Mým životním programem je stále zůstat ve spojení s Ježíšem“, proto pro něj byla Eucharistie tak důležitá. Nepochybně se cele vydal Kristu v Eucharistii, aby v něm dozrálo ovoce, díky němuž se člověku otevírají nebeské brány. Už po jeho smrti jsem u něj v počítači našla tato slova: „Milovat zítřek znamená dneska nést to nejlepší ovoce.“

Matka Maria Emanuela, tehdejší představená kláštera, s níž se Carlo spřátelil na celý svůj krátký život, popsala tento památný den slovy:

Já i celá klášterní komunita ještě máme v paměti vzpomínku, jistě oživenou jeho náhlým odchodem do ráje, na ono úterý po slavnosti Božího Těla, kdy Carlo u oltáře našeho klášterního kostela přistoupil k prvnímu svatému přijímání. Učinil tak soukromě, protože nebyl ve věku, kdy děti obvykle chodí k prvnímu svatému přijímání, nicméně byl dobře připravený a plný touhy.

Během mše svaté byl usebraný a klidný, jen když se blížil okamžik svatého přijímání, začal projevovat jistou netrpělivost. Když už měl Ježíše ve svém srdci, chvilku si držel usebraně hlavu v dlaních, ale pak se začal zmítat, jako by nemohl setrvat v klidu. Zdálo se, jako by se v něm odehrávalo něco, o čem věděl jen on, něco příliš velkého, co nedokázal pojmut... Sestry nejbliž u oltáře to s dojetím sledovaly: i přes klauzurní mříž vytušily, že Carlova dlouhotrvající touha došla naplnění.

Proto se nám všem tak zapsal do srdcí. Zaujal mě jeho harmonický tělesný vzhled, ale ještě víc jeho jasný pohled, zářivý úsměv a pokoj, který vyzařoval z jeho krásně tvarovaného obličeje. Choval se zdvořile, ale nenuceně, vyjadřoval se prostě a svobodně, ale vždycky slušně. Vzpomínám, že s rodiči mluvil s dětskou srdečnou spontaneitou, ale zároveň s úctou, což se dnes málokdy vidí! Pak mě také dost zaujalo, že mě Carlo už tenkrát (a od té doby pokaždé) prosil při loučení o modlitbu, aby dokázal naplnit plány, které s ním má Pán.

Klášter mnišek v Peregu je jedním z nádherných „míst ticha“ celé Itálie. Nachází se na vrcholku hory, kde každé slyšené slovo získává zvláštní význam. Je zjevné, že právě zde si můj syn osvojil pojetí Eucharistie coby Ježíšova Srdce planoucího láskou. Později ho velice zaujaly některé

Hm, a tady je další jeho citát: „Když se vystavíme slunci, opálíme se... ale když se postavíme před Ježíše v eucharistii, staneme se svatými.“

Zamračím se na text na obrazovce. Carlo mi opravdu zamotává hlavu. Jak může být tak obyčejný, a zároveň tak svatý. Když mluví o tom, že „my“ se staneme svatými, to přece není jenom on, ne? To je... já a on. Já taky? To je šílené.

Ale Carlo věřil: „Eucharistie je moje dálnice do nebe!“

Zírám na telefon, až slyším, jak mi Razim říká: „Haló, Dane, jsi v pořádku?“

„Co?“ Podívám se kolem sebe, usměju se a hned nato zvednu palec nahoru, protože si vzpomenu na roušku. „Jo, v pohodě.“ Rychle se vracím zpátky k telefonu, nechce se mi mluvit.

Chvilí na sobě cítím Razimův pohled, pak ale začne mluvit s někým jiným. Znovu si přečtu odstavec, který jsem četl před chvilí. Každodenní eucharistie jako cesta do nebe může být pro Carla fajn, já to ale nepotřebuju. Já budu žít. Proto taky dělám tuhle nověnu, ne?

Už jsem chtěl stránku zavřít, ale přistihl jsem se, že čtu dál. Carlo podle všeho na vlastní žádost přistoupil k prvnímu svatému přijímání dřív, než je obvyklé. Biskup – tak ne, ne jenom biskup, ale bývalý papežův osobní sekretář – musel potvrdit, že je na to dostatečně zralý. Sám dokonce navrhl, aby přijímání proběhlo na klidném místě a bez rušivých vlivů veliké oslavy. A tak jako sedmiletý vstoupil do tichého kláštera dveřmi s nápisem „Bůh sám stačí“, aby tady poprvé přijal eucharistii. Fakt?

Nemůžu se ubránit vzpomínce na své vlastní první svaté přijímání. Táta u toho byl taky, tehdy ještě občas do kostela chodil. Ale nejvíc si stejně pamatuju tu oslavu po mši – a svou novou herní konzoli Xbox. Kousnu se do rtu a čtu další Carlova slova.

Příloha 3 - Eucharistické zázraky v češtině, se kterými pracujeme v lapbooku

Příloha 3 obsahuje vybrané eucharistické zázraky, se kterými pracujeme v modelovém lapbooku. Zázraky jsou naskenované z knihy *Eucharistické zázraky* (Acutis, 2023).

Nápis na mramorové desce ze 17. století popisuje eucharistický zázrak, který se odehrál v Lancianu v roce 750 v Kostele svatého Františka. Jeden řeholní kněz pochyboval, zda se v konsekrované hostii skutečně nachází tělo Ježíše. Sloužil mši svatou a po odříkání slov předepsaných pro konsakraci viděl, jak se hostie proměnila v tělo a víno v krev. Vše bylo ukázáno přihlížejícím. Tělo zůstalo celistvé a krev rozdělená na pět nerovnoměrných částí, které všechny dohromady váží tolik, co každá zvlášť.

Obraz v kapli ve Valsecce zobrazující zázrak.

V roce 1970 arcibiskup z Lanciana a provinční ministr Řádu menších bratří konventuálů z Abruzzu, se svolením Říma, požádali doktora Edoarda Linoliho, ředitele nemocnice v Arezzu a profesora anatomie, histologie, chemie a klinické mikroskopie, o podrobné vědecké prozkoumání relikvií zázraku, k němuž došlo před dvanácti stoletími. Dne 4. března 1971 profesor předložil zprávu s podrobným popisem jednotlivých provedených studií. Zde jsou nejdůležitější závěry:

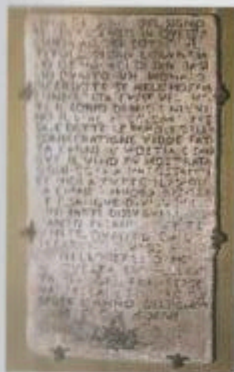
1. „Zázračné tělo“ je ve skutečnosti maso sestávající z příčně pruhované svalové tkáně myokardu.
2. „Zázračná krev“ je skutečná krev: chromatografická analýza to dokazuje

s naprostou a nezpochybnitelnou jistotou.

3. Imunologická studie prokazuje, že tělo a krev jsou zcela jistě lidské povahy, a imunohematologický náleznám umožňuje se vši objektivitou a jistotou konstatovat, že obě tyto substance patří do stejné krevní skupiny AB, tedy do téže skupiny, jakou měl člověk na rubáši a která je charakteristická pro obyvatelstvo Blízkého východu.

4. Bílkoviny obsažené v krvi jsou normálně rozloženy ve stejném procentuálním poměru jako v proteinovém séru normální čerstvé krve.

5. V žádném histologickém řezu nebyly zjištěny známky infiltrace solí nebo

Kamenná deska z roku 1631 popisující zázrak.

Monstrance obsahující posvátné relikvie.

Relikvie vína, které se proměnilo v krev.

konzervačních látek používaných ve starověku k mumifikaci. Tato zpráva byla publikována v *Quader-ni clavo in Diagnostica* (svazek 3, 1971) a vzbudila velký zájem vědeckého světa. Rovněž v roce 1973 jmenovala Nejvyšší rada Světové zdravotnické organizace vědeckou komisi, která měla Linoliho závěry ověřit. Práce trvaly 15 měsíců a bylo provedeno 500 testů. Výzkumy byly stejné jako ty, které prováděl prof. Linoli, navíc byly doplněny o některá další zkoumání. Přesněji řečeno, bylo konstatováno, že fragmenty odebrané v Lancianu nelze porovnávat s mumifikovanou tkání. Pokud jde o povahu fragmentu těla, komise prohlásila, že se jedná o živou tkáň, protože vykazu-

je rychlou odezvu na všechny klinické reakce typické pro živé bytosti. Tělo a krev z Lanciana jsou tedy takové, jako kdyby byly odebrány téhož dne ze živého člověka. Ve stručném výtahu z vědecké práce lékařské komise Světové zdravotnické organizace a OSN, který byl zveřejněn v prosinci 1976 v New Yorku a Ženevě, bylo uvedeno, že věda, vědoma si svých limitů, není schopna poskytnout uspokojivé vysvětlení tohoto jevu.

Eucharistický zázrak v Lancianu

*Tělo a krev
z Lanciana
vypadají,
jako kdyby
byly
odebrány
téhož dne
z živého
člověka.*

Starožitná malba zobrazující zázrak.

Svatý Jan Pavel II., tehdy krakovský kardinál, uctíl svatou relikvií v roce 1974.

Pět hrudek krve zvětšených pod lupou. V krvi zázraku lze rozpoznat všechny přítomné složky v živé krvi a zázrak v zázraku, kdy každá z pěti hrudek krve váží každá zvlášť 15,85 gramů, což je přesně tolik, kolik váží všech pět hrudek zvážенých dohromady.

Čtvercová mřížka z pozlaceného kovaného železa, v níž byly uchovávány relikvie zhruba po dobu 266 let.

Analýza hostie. Endokardiologické struktury.

Relikviář z 18. století s hostií a sraženou krví, dar zámožného občana Domenica Coliho.

Svalstvo je součástí myokardu, konkrétně levé srdeční komory. Lze snadno identifikovat srdeční tepny a cévy a párově tenké rozvětvení bloudivého nervu. V okamžiku zázraku bylo maso živé a pak se projevila posmrtná ztuhlost – *rigor mortis*.

Zázrak byl předmětem několika zkoumání ze strany církevních úřadů v letech 1574 až 1886, a naposledy v roce 1970 byl podroben vědeckému zkoumání profesory z univerzity v Sieně, kteří dospěli k následujícímu závěru: „Tělo je skutečné lidské maso (sestávající ze svalové tkáně srdce); krev je skutečná lidská krev (patřící ke stejné krevní skupině AB jako maso); jednotlivé složky jsou z normální čerstvé lidské tkáně; zachování těla a krve, ponechaných v přirozeném stavu po dobu dvanácti století a vystavených působení atmosférických a biologických činitelů, zůstává mimořádným jevem“ (Linoliho zpráva č. 41311971).

Histologický obraz těla.

Buňky svalové tkáně.

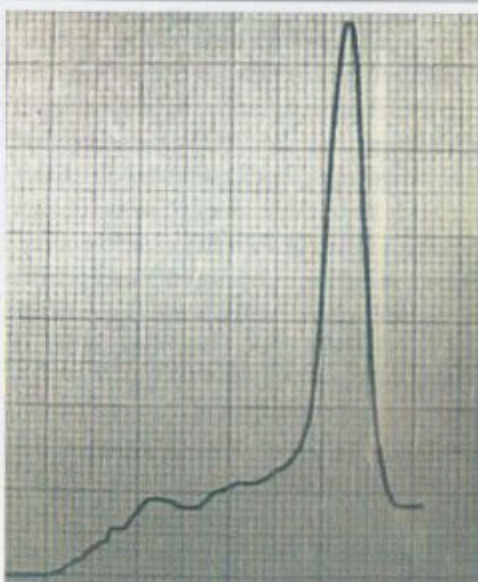
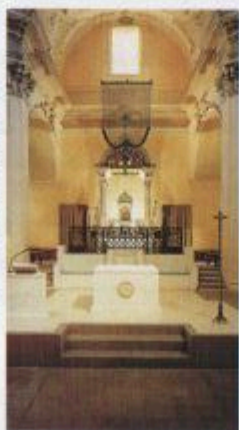
Latůček tukové tkáně.

Bloudivý nerv.

Kostel svatého Františka byl postaven asi o pět set let později, v roce 1258, nad původní kaplí, v níž se udál zázrak.

Elektroforetický nákres bílkovin ze zázračné krve. Profil proteinových frakcí v séru je totožný se vzorkem čerstvé krve.

Eucharistický zázrak v GLOTOWU

POLSKO, ROK 1290

V roce 1290 ukryl kněz z vesnice Glotowo na poli stříbrnou pozlacenou pyxidu, v níž byla omylem zanechána posvěcená hostie, aby ji ochránil před vpádem Litevců. Litevská vojska vesnici i s kostelem zcela zničila. Nikdo z přeživších však o ukryté hostii nevěděl. Až po mnoha letech ji při jarní orbě náhodou objevil jeden sedlák díky podivnému chování svých volů. Ti se sklonili k zemi, aby se poklonili hostii, z níž vyzařovalo jasné světlo.

Nejstarší dokumenty popisující zázrak, uvádějí, jak „volové táhli pluh, za nímž pravidelným krokem kráčel sedlák. Slunce pomalu klesalo za obzor a vytvářelo dlouhé stíny. Muž vzhledl a pobízel zvířata, která se po dlouhé celodenní práci plahočila k vrcholu kopce. Po takové dřině, pomyslel si farmář, budeme mít chleba. Najednou se pluh zasekl, voli silněji zabrali a na boku pluhu se vytvořila velká hrouda hlíny. Zvířata se zastavila, jako by zkamenněla. Netrpělivý sedlák nejdříve zvířatům vynadal, ale pak se v úžasu zastavil a všiml si náhlé změny v okolí. Pole se rozzářilo, jako by bylo poledne, a ze země vycházelo intenzivní světlo, které obklopilo klečící voly. Sedlák začal hra-

bat a uviděl, že světlo vychází z hlínou znečištěné pyxidy, v níž se nacházela neporušená sněhobílá hostie.

Zpráva o tomto úkazu se rychle rozšířila mezi lidmi, kteří se na místo okamžitě začali sjíždět. Místní úřady zorganizovaly slavnostní procesí, během něhož měla být hostie dopravena do kostela v Dobrém Městě. Podle staré kroniky však byla hostie nevysvětlitelným způsobem znovu nalezena přesně tam, kde byla nalezena poprvé. Událost byla vykládána jako Boží znamení a na místě zázraku byl postaven malý kostelík zasvěcený Božímu tělu. Popularita Glotowa v průběhu staletí stále rostla a v 18. století bylo rozhodnuto o rozšíření staré-

Pyxida obsahující relikvii zázračné hostie. Po stranách jsou vyobrazeni volové, kteří klečeli na poli, aby se poklonili hostii.

Eucharistická svatyně v Glotowu.

Interiér svatostánku.

ho středověkého kostela, který 24. července 1726 posvětil biskup Krzysztof Potocki. I dnes svatyně v obci Glotowo každoročně přitahuje četné poutníky, kteří se sem sjíždějí, aby uctili relikvii hostie, jež se v neporušeném stavu zachovává již od roku 1290.

Eucharistický zázrak

SVATÉ MARIE EGYPTSKÉ

EGYPT, 6. STOLETÍ

Tento eucharistický zázrak je spojen se svatou Marií Egyptskou, která žila 47 let na poušti. Zprávy o jejím životě sepsal jeruzalémský biskup Sofronius v šestém století po Kristu. Svatá Marie Egyptská chodila po hladině řeky Jordán, aby se dostala na druhý břeh a mohla přijmout Eucharistii, kterou jí přinesl mnich Zosim.

Je známo, že svatá Marie Egyptská opustila ve dvanácti letech své rodiče a odešla do Alexandrie. Tam vedla sedmnáct let velmi nevázaný život. Jednoho dne uviděla plout loď s velmi podivnou posádkou. Zeptala se jich, kdo jsou a kam plují. Řekli jí, že jsou poutníci a plují do Jeruzaléma na svátek Povýšení Svatého kříže. Nastoupila na palubu a odplula s nimi. Po příjezdu se zúčastnila slavnosti, a když dorazila do chrámu, zůstala stát jako přikovaná neznámou silou. Vyděšeně pohlédla na obraz Panny Marie a prostoupil ji pocit velké lítosti nad hříšným životem, který do té doby vedla. Pak mohla vstoupit do chrámu a uctít posvátné dřevo kříže. Dlouho se tam však nezdržela. „Až přejdeš Jordán,

najdeš klid v duši,“ řekla jí Panna Marie. Druhý den se Marie vyzpovídala a přijala svaté přijímání. Pak přešla řeku, za níž se rozkládala poušť.

Od té doby žila 47 let v poušti, vždy sama, aniž by se setkala s lidmi nebo zvířaty. Její kůže vyschla, vlasy zbělely, ale podle příslibu Panny Marie našla v té nehostinné poušti klid pro svou duši. Jednoho dne potkala mnicha Zosima. Požádala ho, aby se za rok vrátil a přinesl jí na břeh Jordánu Eucharistii. O rok později, jak slíbil, přišel Zosim na břehy Jordánu a přinesl s sebou Eucharistii. Protože se žena opozdila, Zosim bolestně pozvedl oči k nebi a modlil se: „Pane, můj Bože,

Svatá Marie Egyptská. Sbirka Diecézního muzea v Miláně.

Řeka Jordán.

Emile Nolde, Smrt v poušti.

Marcantonio Franceschini, Poslední svaté přijímání Marie Egyptské (1690).

Pane a Stvořiteli všeho, nepřipravuj mě o mou touhu, ale dej, ať mohu alespoň spatřit tvou svatou služebnici.“ Pak se sám sebe zeptal: „Co mám dělat, kdyby opravdu přišla? Vždyť nemám loď, abych se k ní dostal. Zůstanu zklamaný kvůli své touze.“ Zatímco takto přemýšlel, objevila se na druhé straně řeky Marie a když uviděla Zosima, velmi se zaradovala a velebila Boha. Viděl, jak žena nad vodou udělala znamení kříže a vykročila přes hladinu jako po mostě. Za dalších dvanáct měsíců se Zosim opět vrátil na poušť. Tentokrát však našel jen seschlé tělo mrtvé svaté kajčnice. Jeden ze lvů mu pomohl svými tlapami vykopat pro ni hrob, aby ji mohl důstojně pohřbít.

K tomuto eucharistickému zázrazku došlo nedávno, 5. května 2001, v Trivandrumu. V hostii se objevila tvář muže podobného Kristu ověšená trnovou korunou. Jeho Blaženost Cyril Mar Beselice, arcibiskup trivandrumské diecéze, o tomto zázrazku napsal: „Pro nás věřící je to, co jsme viděli, tím, čemu jsme vždy věřili... Jestliže k nám Pán promlouvá a dává nám toto znamení, nepochybně to od nás vyžaduje odpověď.“ Monstrance se zázračnou hostií je uchovávána v místním kostele.

Otec Johnson Karoor, správce farnosti, v níž se eucharistický zázrak odehrál, podal následující svědectví: „28. dubna 2001 jsme ve farním Kostele Panny Marie v Chirratkonamu zahájili jako každý rok nověnu ke svatému Judovi Tadeášovi. V 8:49 jsem vyložil Nejsvětější svátost oltářní a tím začala veřejná adorace. Po několika minutách jsem viděl, jako by se na hostii objevily tři body. Přestal jsem se modlit a zíral na monstranci. Vyzval jsem také věřící, aby se na ty tři body podívali. Poté jsem požádal přítomné věřící, aby pokračovali v modlitbě, a uložil jsem monstranci do tabernáku. 30. dubna jsem sloužil mši svatou a následujícího dne jsem odjel do Trivandrumu. V sobotu ráno, bylo

to 5. května 2001, jsem otevřel kostel k pravidelné bohoslužbě, připravil se a šel otevřít svatostánek, abych se podíval, co se stalo s Eucharistií v monstranci. Okamžitě jsem v ní uviděl postavu s lidskou tváří. Byl jsem velmi dojatý a požádal jsem věřící, aby si klekli a začali se modlit, protože jsem si myslel, že jsem jediný, kdo tu tvář vidí. Zeptal jsem se ministranta, zda v Eucharistii něco vidí. Odpověděl mi: „Vidím postavu člověka.“ Všiml jsem si, že i ostatní věřící se upřeně dívali na monstranci.

Zahájili jsme adoraci a postava muže byla s přibývajícimi minutami stále zřetelnější. Neměl jsem odvahu cokoli říct a začal jsem plakat. Během adorace

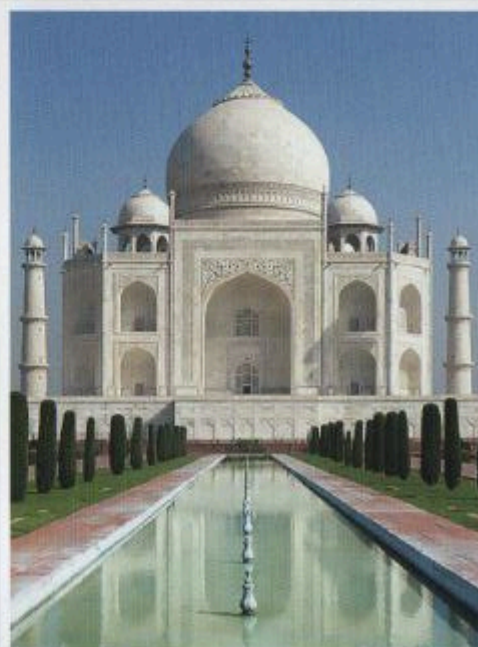
Monstrance s hostií, na které se zjevila tvář.

Jeho Blaženost Cyril Mar Baselice, arcibiskup Trivandrumu.

jsme měli ve zvyku číst z Písma svatého. Text, který jsem ten den měl číst, byla 2. kapitola Evangelia svatého Jana, která vypráví o tom, jak se vzkříšený Ježíš zjevil svatému Tomášovi a vyzval ho, aby se podíval na jeho rány. V homilii jsem řekl jen pár slov, protože jsem musel jít do nedaleké farnosti v Kokkodu sloužit mši svatou. Rychle jsem zavolal fotografa, aby vyfotografoval Eucharistii s lidskou tváří. O dvě hodiny později byly fotografie vyvolány a na každé fotografii byla tvář jasnější a jasnější.“

Eucharistický zázrak

v AVIGNONU

FRANCIE, ROK 1433

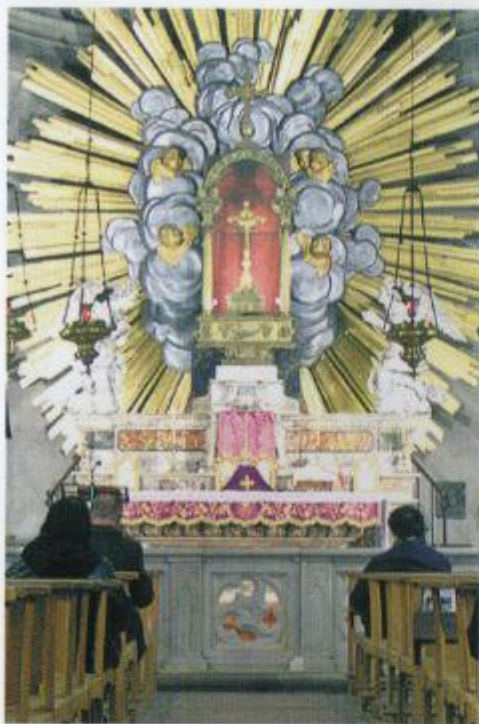
30. listopadu 1433 byla Nejsvětější svátost vystavena k veřejné adoraci v malé kapli bratrstva známého jako Šedí kajícíci. Náhle Avignon zaplavila voda z vylité řeky Rhôny, která jím protéká. Dvěma členům bratrstva se podařilo na člunu dostat ke kapli, kde byla ponechána bez dozoru Nejsvětější svátost vystavená k adoraci. Když vstoupili do kaple, uviděli, že voda se rozestoupila doprava a doleva, aniž by zasáhla oltář a monstranci – ty zůstaly naprosto suché.

Avignonský eucharistický zázrak se odehrál v Kapli Svatého kříže, sídle církve bratrstva známého jako Šedí kajícíci, jehož kořeny sahají až do vzdálených dob krále pobožného Ludvíka VIII., který na oslavu vítězství nad albigenskými kacíři, kteří popírali skutečnou přítomnost Ježíše v Eucharistii, naplánoval na 14. září 1226 slavnostní akt pokání u příležitosti liturgického svátku Povýšení Svatého kříže. V oficiální zprávě, která se dodnes dochovala v kapli Šedých kajících, se dočteme, že 30. listopadu 1433, právě když byla Nejsvětější svátost vystavena v malé kapli k veřejné adoraci, zpustošila město Avignon strašlivá povodeň, kterou způsobilo rozvodnění řeky Rhôny v důsled-

ku silných dešťů z předešlých dnů. Ve všeobecném zmatku Armandovi a Jeanovi de Pouzilhac-Farure, tehdejšímu představenému bratrstva, trvalo dlouho, než se jim podařilo na loďce doplnout ke kapli a zachránit monstranci s Nejsvětější svátostí.

Od mříže nad dveřmi se ihned po příchodu podívali směrem k oltáři, aby zjistili, co se stalo s monstrancí, a uviděli, že voda, která přesáhla výšku téměř šesti stop uvnitř kostela, se rozestoupila napravo a nalevo od oltáře jako dvě stěny a mezi nimi zůstal uchráněn suchý oltář s monstrancí. Zpráva o zázraku se rychle rozšířila a všichni lidé i představitelé vrchnosti spěchali na

Oltář, na němž se stal zázrak.

Vitráž s vyobrazením zázraku v interiéru kostela.

Kamenná deska popisující zázrak.

Vitrážové okno v kapli.

místo, zpívali chvalozpěvy a vzdávali díky Pánu. Stovky lidí se staly svědky tohoto zázraku. Později se bratrstvo Šedých kajícíků rozhodlo, že výročí se zázraku bude slavit každý rok v kapli na svátek svatého Ondřeje apoštola. Dodnes se členové bratrstva každoročně scházejí 30. listopadu, aby uctili památku tohoto zázraku, a před požehnáním s Nejsvětější svátostí přednesou *Cantemus Domino*, chorál složený Mojžíšem po přechodu Rudého moře: „Chci zpívat na počest Pána, neboť on slavně triumfoval (...). Dechem tvého hněvu se vody nahromadily, vlny se vzedmuly jako hráz (...). Kdo je jako ty, majestátný ve svatosti, ohromný v činech, tvůrce divů? Ty jsi svou přízní

vedl tento lid, který jsi vykoupil“ (Exodus 15, 1-18).

Eucharistický zázrak v AVIGNONU

*Zpráva o zázraku
se rychle rozšířila
a všichni lidé
a vrchnost pělí
chvalozpěvy
a vzdávali hold
Bohu.*

Oděv bratrstva Šedých kajčníků.

Gabriel de Vidaud Latour, první představený Šedých kajčníků.

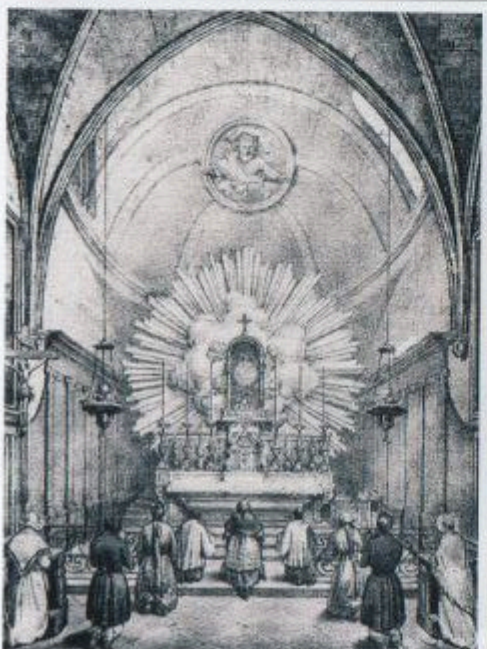
Kanál protékající v blízkosti kaple.

Papežský palác v Avignonu.

Průčelí kaple bratrstva Šedých kajníků.

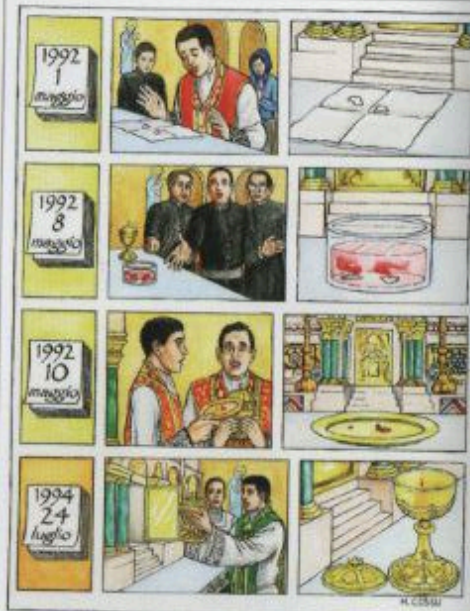

Freska v kapli.

v BUENOS AIRES

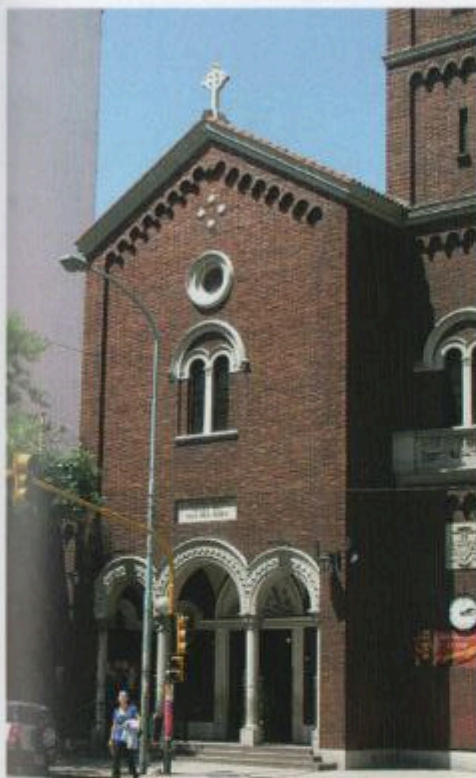
ARGENTINA, ROKY 1992 – 1994 – 1996

Farnost Panny Marie v Buenos Aires byla svědkem hned tří eucharistických zázraků, které se udály v letech 1992, 1994 a 1996. Profesor Ricardo Castañon Gomez byl povolán tehdejším arcibiskupem Buenos Aires, jímž nebyl nikdo jiný než současný papež František, aby prozkoumal zázrak, který se stal 15. srpna 1996.

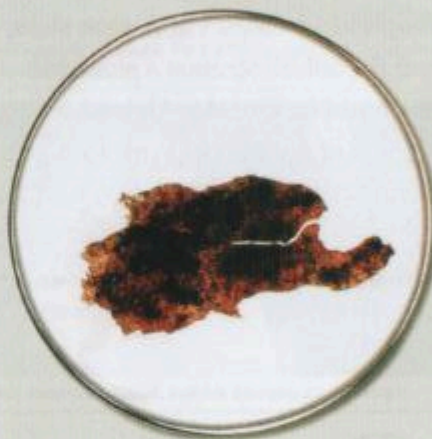
V roce 1992, po mši svaté v pátek 1. května, při přípravě eucharistické rezervy, našel eucharistický služebník na korporálu kousky konsekrované hostie. Kněz postupoval přesně tak, jak církev v těchto situacích předepisuje, a nechal je vložit do nádoby s vodou, kterou pak umístil do svatostánku, a čekal, až se tyto kousky rozpustí. V následujících dnech chodili někteří kněží provádět kontroly a zjistili, že se nic nezměnilo. O sedm dní později, v pátek 8. května, otevřeli svatostánek a uviděli, že úlomky hostie mají načervenalou barvu, která vypadala jako krev. Následující neděli 10. května byly během dvou večerních mší svatých na paténách, které sloužily kněžím k roz-

dávání svatého přijímání, patrně malé kapky krve. Když v neděli 24. července 1994 při dětské mši svaté vynášel služebník ze svatostánku ciborium, uviděl, jak po stěně svatostánku stéká kapka krve. Dne 15. srpna 1996 během mše svaté ke svátku Nanebevzetí Panny Marie musela být konsekrovaná hostie, která spadla na zem během rozdávání svatého přijímání, umístěna do nádoby s vodou, aby se rozpustila. O několik dní později, 26. srpna, otevřel jeden z akolytů svatostánek a uviděl, že se hostie proměnila v krev.

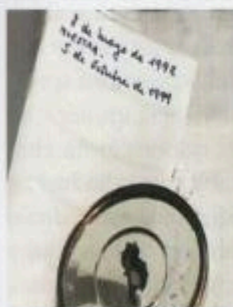

O zázraku se můžete dozvědět více každý třetí pátek v měsíci od 20.00 do 22.00 hodin a každou čtvrtou sobotu v měsíci v 11.00 hodin. Farnost Panny Marie, Buenos Aires.

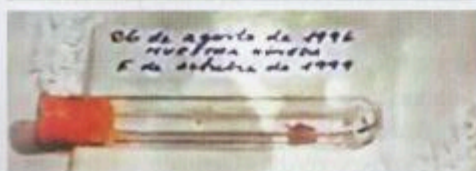
*La mia Carne è vero
cibo e il mio Sangue
è vera bevanda*

Fotografie kousku hostie, která krvácela v roce 1992.

Profesor Castañón Gomez ukazuje jeden z kousků hostie proměněné v tělo v roce 1992.

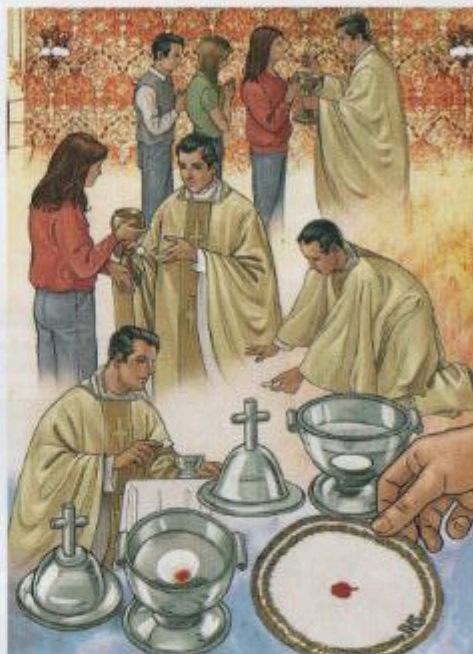

Kousek hostie, která se v roce 1996 proměnila v krev.

Fotografie zachycující profesora Castañóna Gomeze, jak začíná zkoumat zázrak a vyslýchá kněze, kteří byli přímými svědky události. Ti potvrdili, že se v květnu 1992 objevily také dva kousky konsekrované hostie, které krvácely. Vložili je do destilované vody, což je bohužel ten nejhorší způsob, jak cokoli konzervovat. Později požádali jednu ze svých farnic, která byla specialistkou na chemii, aby krvácející hostii prozkoumala. Lékařka zjistila, že se jedná o lidskou krev a že obsahuje všechny typy leukocytů. Říkala také, že ji velmi překvapilo, když našla aktivní bílé krvinky, které se běžně vyskytují pouze v případě přítomnosti infekce. Doktorka však nemohla provést genetický test, protože v té době nebylo jeho uskutečnění snadné.

Dne 25. prosince 2013 v kostele zasvěceném sv. Hyacintovi v Legnici během mše svaté při podávání svatého přijímání nedopatřením spadla na zem hostie, která byla ihned vložena do nádoby s vodou a uzavřena v tabernáklu, jak to pro takové případy předepisuje *Kodex kanonického práva*. O několik dní později se na jejím povrchu objevila červená skvrna, kterou tehdejší legnický biskup Stefan Cichy okamžitě rozhodl nechat podrobit zkoumání speciální vědeckou komisí. Výsledky byly překvapivé a potvrdily, že se jedná o tkáň podobnou „lidskému srdečnímu svalu se změnami, které se často objevují při agónii.“

25. prosince 2013 kněz, který rozdával svaté přijímání, nedopatřením upustil jednu z hostií z pyxidy. Kněz ji zvedl a vložil do nádoby s vodou uvnitř, kterou poté umístil do tabernáklu.

Dne 25. prosince 2013 v Kostele sv. Hyacinta v Legnici při eucharistické slavnosti nedopatřením upadla při podávání svatého přijímání na zem konsekrovaná hostie, která byla po zvednutí umístěna do nádoby naplněné vodou.

Farář Kostela sv. Hyacinta Andrzej Ziombra, vypráví, že 4. ledna se spolu s dalšími kněžími šel podívat, zda se posvěcená hostie, která spadla na zem, ve vodě rozpustila, protože od té doby uplynuly téměř dva týdny: „Okamžitě jsme si všimli, že se hostie nerozpustila a že se asi na 1/5 jejího povrchu objevila červená skvrna. Rozhodli jsme se tedy o tom, co se stalo, informovat biskupa, který sestavil zvláštní teologickou a vě-

deckou komisí, aby událost analyzovala. Mezitím jsme si všimli, že s přibývajícím dnem skvrna na hostii změnila barvu ze sytě červené na červenohnědou (...). Vzorek hostie byl odebrán přímo vědci 26. ledna 2014. Pro nás kněze byl zázrak zřejmý.

Komise však musela nejprve ověřit, zda se nejedná o nějakou houbu, plíseň nebo vnější činitel. (...) Ústav soudního lékařství ve Vratislavi při první analýze okamžitě vyloučil přítomnost bakterií nebo plísní, které se zbarvují do červena. Druhý histopatologický rozbor ukázal, že některé úlomky se zdají být součástí tkáně myokardu. Poté jsme se rozhodli požádat o další radu a odvezli jsme tytéž vzorky do Ústavu soudního lékařství ve

LEGNICA

10. dubna 2016 biskup Zbigniew Kiernikowski oficiálně oznámil věřicím výsledky analýzy eucharistického zázraku, ke kterému došlo v Legnici v roce 2013.

Jedna z vědkyň podílejících se na vědecké analýze, profesorka Barbara Engelová, doktorka medicíny, kardioložka, na tiskové konferenci uvedla: „Materiál byl analyzován pomocí UV světla v oranžovém filtru a výsledky byly jednoznačné: byla zjištěna vlákna myokardu, typická pro tkáň myokardu se změnami, které se často objevují během agónie.“

Fotografie zachycující okamžik odběru vzorku z hostie.

Kostel, v němž se udál zázrak.

Detail hostie potřísněné krví.

Štětíně, aniž bychom upřesnili, odkud vzorky pocházejí. Tam použili jinou výzkumnou metodu. Oddělení histopatologie Pomořanské lékařské univerzity ve Štětíně vydalo na závěr analýzy sdělení, v němž oznámilo, že v histopatologickém obraze bylo zjištěno, že fragmenty tkáně obsahují fragmentované části příčně pruhované svaloviny. A ta se velmi podobá lidskému srdečnímu svalu se změnami, které se často objevují během agónie. „Krev nalezenou na hostii jsme neanalyzovali, víme pouze, že byla nalezena lidská DNA.“ Výsledky analýzy byly prezentovány ve Vatikánu na Kongregaci pro nauku víry, která uznala nadpřirozenost této události. Je pozoruhodné, že výsledky testů jsou

podobné výsledkům eucharistického zázraku v Lancianu v roce 700 našeho letopočtu a dalším nedávným zázrakům, jako byl zázrak v polské Sokółce v roce 2008 nebo v mexické Tixtle v roce 2006 či v argentinském Buenos Aires v roce 1996.

Dne 17. dubna 2016 nový legnický biskup M. Zbigniew Kiernikowski během mše svaté oznámil, že na základě pokynů Svatého stolce nařídil farnímu vikáři otci Andrzejovi Ziombrovi, aby „připravil vhodné místo pro vystavení vzácné relikvie, aby věřící mohli náležitým způsobem projevit svou adoraci.“

Eucharistický zázrak v Santarému je spolu se zázrakem v Lancianu považován za jeden z nejvýznamnějších. Na relikviích byla provedena řada výzkumů a církevních analýz. Hostie se proměnila v krvácející tělo a vytékala z ní krev. Obě relikvie jsou dodnes uchovávány v Santarému v Kostele sv. Štěpána. Dům manželů, kde se zázrak udál, byl v roce 1684 přeměněn na kapli.

Relikvie zázračné hostie.

Za tento eucharistický zázrak udělilo několik papežů plnomocné odpustky: Pius IV., svatý Pius V., Pius VI. a papež Řehoř XIV. Tyto vzácné relikvie lze dodnes obdivovat v Kostele sv. Štěpána v Santarému. Podle data zaznamenaného v kopii dokumentu, který nechal v roce 1346 sepsat král Alfons IV., se 16. února 1266 v Santarému mladá žena, kterou přepadla žárlivost na manžela, obrátila na čarodějku, která jí navrhla, aby šla do kostela, ukradla tam posvěcenou hostii a připravila z ní nápoj lásky. Žena ukradla hostii a ukryla ji do lněného plátna, které se okamžitě potřísnilo krví. Vyděšená spěchala domů, kde kapesník otevřela, aby se podívala, co se stalo.

Ke svému úžasu spatřila, že krev tryská ze samotné hostie. Zmatená žena uložila částku do zásuvky ve své ložnici, ale během noci z ní začaly vyzařovat paprsky světla, které i ve dne osvětlovaly celou místnost. Její manžel si také všiml tohoto podivného úkazu a začal se své ženy vyptávat, co se děje. Musela tak odhalit celou pravdu.

Následujícího dne manželé informovali faráře, který se vydal do jejich domu, aby vyzvedl hostii a ve slavnostním procesí ji přinesl zpět do Kostela sv. Štěpána za doprovodu mnoha věřících i laiků. Hostie krvácela tři dny po sobě. Nakonec byla uložena do nádherného relikviáře z včelího vosku.

Interiér kostela.

Ampulka s krví, která vytékala z hostie.

Interiér svatyně Santissimo Milagro, Santarém.

„Ermita“ – dům, v němž se udál zázrak.

Oltář, ve kterém je uchována relikvie zázraku.

Svatyně Santissimo Milagro, Santarém.

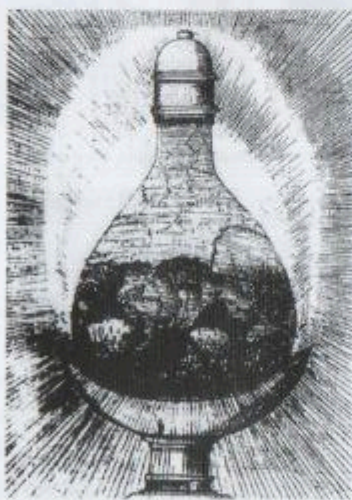
V roce 1340 se stal další zázrak. Kněz otevřel tabernákl a našel voskovou vázu rozbitou na mnoho kusů: na jejím místě byla skleněná nádoba, v níž byla krev z hostie smíchaná s voskem. Dnes je posvátná hostie uchovávána na eucharistickém trůnu z 18. století nad hlavním oltářem. Kostel sv. Štěpána je známý jako svatyně eucharistického zázraku. Z hostie kapala krev v průběhu staletí při několika příležitostech a objevovaly se v ní různé obrazy Ježíše Krista. Mezi svědky zázraku byl také sv. František Xaverský, apoštol Indie, který navštívil svatyni předtím, než se vydal na misijní cestu. Od doby, kdy se zázrak odehrál, je každý rok druhou neděli v měsíci dubnu vzácná relikvie

nesena v procesí z domu manželů do Kostela sv. Štěpána.

Eucharistický zázrak v SANTARÉMU

*Žena ukradla
hostií a schovala
jí do kusu lněné
látky, která
sa okamžitě
potřísnila krví.*

Pedro Crasbeeck, obraz z roku 1612, který přesně zobrazuje skleněnou ampulku, ve které se zjevila zázračná hostie.

Žena jde za vědmou, která ji poradí, aby ukradla konsekrovanou hostii.

Žena přistupuje ke svatému přijímání a pak nepozorovaně ukradne hostii.

Manžel ženy odhalí krádež, když si všimne, že ze skříně vycházejí silné záblesky světla. Otevře ji a uvnitř spatří krvácející hostii, která se proměnila v tělo.

Pamětní medaile na počest zázraku v Santarému.

Místní církevní hodnostáři přenášejí zázračnou hostii do kostela.

Dům svatokrádežnice přeměněný na kapli, Santarém.

Příloha 4 - Šablony pro modelový lapbook o životě Carla Acutise

Modelový lapbook sestává z manipulačních prvků. Ty jsou zařazeny tak, aby jednotlivá témata byla na straně u sebe. Pokud prvky vytiskneme v nabízené velikosti, vejdou se na nabízený lapbook ve tvaru okénka velikosti A3.